പാടുന്ന പിശാച്

ചങ്ങമ്പുഴ

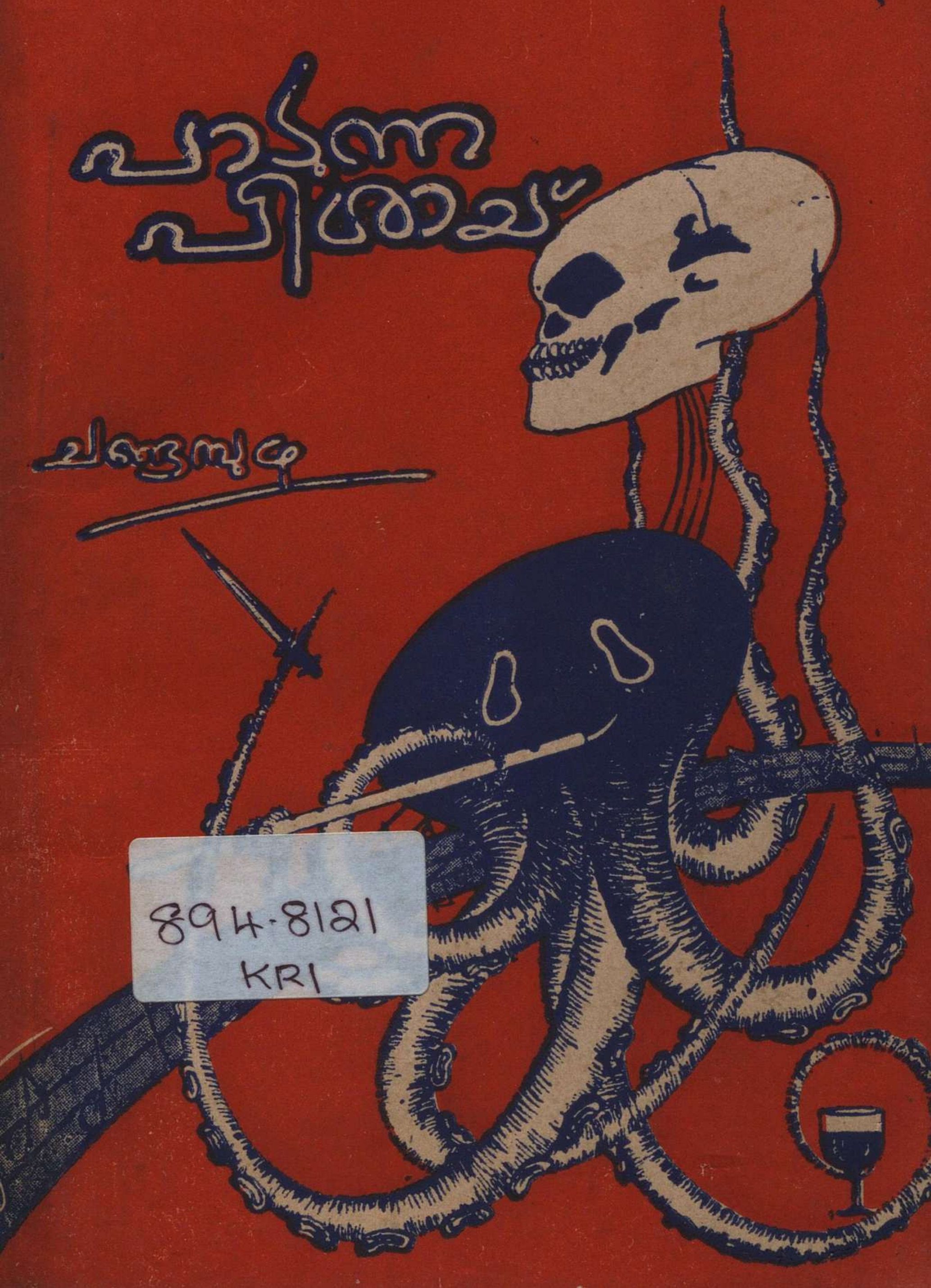

894.8121
KRI

പാടുന്ന പിശാച്

DC Library & Research Center
COCHIN-17
COMPLIMENTARY

(Malayalam)
Padunna Pisachu
Poems

By Changampuzha Krishna Pillai M. A.

First Published Kumbhom 1124
Reprinted Dhanu 1131, Medom 1138,
November 1980
PRINTED AT MANGALA PRINTING PRESS, ERNAKULAM
Price Rs. 6-00

Rights reserved

Published by
Changampuzha Prabhakaran, Edappally

Distributors
NATIONAL BOOK STALL
KOTTAYAM—TRIVANDRUM—ERNAKULAM—CANNANORE
TRICHUR—PALGHAT—QUILON—KOZHIKODE—ALLEPPEY

പാടുന്ന പിശാച്

(കവിത)

13620

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ.

PG Library & Research Center

വിതരണം

നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം

വില ക. 6–00

894·8121 KR1

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികൾ

പദ്യം

പാടുന്ന പിശാച്
അപരാധികൾ
അമൃതവീചി
അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ
ആകാശഗംഗ
ആരാധകൻ
ഉദ്യാനലക്ഷ്മി
ഓണപ്പൂക്കൾ
കലാകേളി
കല്ലോലമാല
ചൂഡാമണി
തളിർത്തൊത്തുകൾ
തിലോത്തമ
ദിവ്യഗീത
ദേവത
ദേവഗീത
ദേവയാനി
നർത്തകി
നിർവാണമണ്ഡലം
നിർവൃതി
നീറുന്ന തീച്ചൂള
ബാഷ്പാഞ്ജലി
മഗ്ദലമോഹിനി
മഞ്ഞക്കിളികൾ
മണിവീണ
മദിരോത്സവം
മയൂഖമാല
മാനസേശ്വരി
മോഹിനി
മൗനഗാനം
യവനിക
രക്തപുഷ്പങ്ങൾ
രമണൻ
രാഗപരാഗം
വത്സല
വസന്തോത്സവം
ശ്മശാനത്തിലെ തുളസി
ശ്രീതിലകം
സങ്കല്പകാന്തി
സുധാംഗദ
സ്പന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം
സ്വരരാഗസുധ
ഹേമന്തചന്ദ്രിക

ഗദ്യം

അനശ്വരഗാനം
കഥാരത്നമാലിക
കരടി
കളിത്തോഴി
തുടിക്കുന്ന താളുകൾ
പൂനിലാവിൽ
പെല്ലീസും മെലിസാന്ദയും
പ്രതികാരദുർഗ്ഗ
മാനസാന്തരം
വിവാഹാലോചന
ശിഥിലഹൃദയം
സാഹിത്യചിന്തകൾ
ഹനേവെ

S 3161 D 86/80-81 4–3000

Ye darkened days of spiritual slumber
Though thou didst crown me with material splendour,
Yet with tears, I'm compelled to remember
Since robbed me thou of all my youthful candour.

The pangs I bear, past voluptuous pleasure
My visions lust, deceit and my blunder,
All, in these verses in boundless treasure
Stored at thy feet I joyfully surrender!

–Changampuzha

The Poets true function I know not;
Nor wish to know.
Call me not a POET, since't is
Seeds of SIN I sow!

–Changampuzha

എത്രയോ പാവനപ്രേമസ്വരൂപിക-
ളെത്തി ലോകത്തെത്തുടച്ചു നന്നാക്കുവാൻ,
നിർദ്ദയവഞ്ചനതൻകുരിശിൽത്തറ-
ച്ചുദ്ധതമർത്ത്യനവരെ ഹിംസിക്കയാൽ,
ചിന്നിപ്പരന്നോരു ചെന്നിണം ചേർത്തിട്ടു
മന്നിൽക്കളങ്കമിരട്ടിച്ചതേ ഫലം!
എൻചെറുകൈപ്പടത്തേപ്പിനാലിത്തരം
വൻചളിയുണ്ടോ മറയുന്നു വല്ലതും!

മണ്ണു പുരട്ടിക്കൊടുത്തു കുരുടൻെറ
കണ്ണിനു ജീവനരുളിയ ദിവ്യനും,
എന്തേ കഴിഞ്ഞീല കണ്ണുപൊട്ടാത്തൊരീ-
യന്ധജഗത്തിനു കാഴ്ചയുണ്ടാക്കുവാൻ?
അല്ലെങ്കിലെന്നകത്തുള്ളഴുക്കെങ്കിലും
തെല്ലൊന്നു കാണുവാൻ വയ്യാത്തതെന്തു മേ?

* * *

ആവട്ടെ ഭുവനം ശുദ്ധമായ് സൃഷ്ടിച്ച
ദേവൻെറ തൃപ്പദം വെച്ചു പൂജിക്കുവാൻ,
എന്മനക്കോവിൽ കഴുകിത്തുടച്ചൊന്നു
നിർമ്മലമാക്കി വെയ്ക്കട്ടെ ഞാനാദ്യമായ്!

Mathrubhoomi Weekly
24-5-1120

വിദ്വാൻ
പി. ആർ. വാരിയർ

ഞാൻ ഈ കവിതയെഴുതിയതു നിയമപഠനത്തിനായി മദിരാശിയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണു്... ....ചില കാരണങ്ങളാൽ ഞാൻ ഒട്ടേറെ മനഃക്ലേശം അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണു് ഏതാണ്ടു് ആത്മകഥാരൂപമായ ഈ കൃതി എഴുതിയതു്. ഇതിൽ ഞാൻ ആക്രമിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തികളോടു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു വിദ്വേഷവും എനിക്കില്ലതന്നെ. ഈ കൃതിയിൽ അക്കാലത്തെ എന്റെ മനോവ്യാപാരങ്ങൾ അതേപടി കാണാവുന്നതാണു്.

Ajithanilayam,
Kanattukara,
Trichur,
25—6—1121.

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

മഹാകവി ചങ്ങമ്പുഴ

മഹാകവി ചങ്ങമ്പുഴ ഇടപ്പള്ളി ചുററുപാട്ടുകരയിൽ ചങ്ങമ്പുഴ വീട്ടിൽ ശ്രീമതി പാറുക്കുട്ടിഅമ്മയുടേയും കൊച്ചി മട്ടാഞ്ചേരി തെക്കേടത്തു വീട്ടിൽ ശ്രീമാൻ നാരായണമേനോൻേറയും പ്രഥമ പുത്രനായി 1911 ഒക്ടോബർ മാസം 10–ാം തീയ്യതി (1087 കന്നി 24) ഇടപ്പള്ളിയിൽ ജനിച്ചു.

ഇടപ്പള്ളി എം. എം. ബോയ്സ് സ്കൂളിലും (1917–'22) കൃഷ്ണവിലാസം ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽ സ്കൂളിലു ('22–'27) മായിട്ടാണ് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിച്ചത്. സെക്കൻഡ് ഫാറത്തിൽ പഠിക്കുമ്പോഠം പിതാവ് അകാലചരമം പ്രാപിച്ചു. അതോടെ ആ ബാലൻെറ ജീവിതം ക്ലേശപൂർണ്ണമായിത്തീന്നു.

1927–ൽ ആലുവ സെൻറ് മേരീസ് ഹൈസ്കൂളിൽ ചേൻ പഠനം തുടൻ. അക്കൊല്ലം ആദ്യത്തെ കവിത പുറത്തിറങ്ങി. ശ്രീ കുററിപ്പുഴയുമായി അടുപ്പമുണ്ടായതും ഇക്കാലത്താണ്. പക്ഷെ 1928–ൽ ആലുവയിലെ പഠനം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. പിന്നീട് 1932–ലാണ് എറണാകുളത്തുള്ള എസ്. ആർ. വി. ഹൈസ്കൂളിൽ ചേന്നതു്. 1935–ലേ സ്കൂഠം ഫൈനൽ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചുള്ളവെങ്കിലും അതിനുമുമ്പുതന്നെ പ്രഥമ കൃതിയായ "ബാഷ്പാഞ്ജലി" പ്രസിദ്ധീകൃതമായി.

1936–ൽ ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ഉററ സുഹൃത്തും പ്രസിദ്ധകവിയുമായിരുന്ന ശ്രീമാൻ ഇടപ്പള്ളി. ആർ. രാഘവൻ പിള്ള ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. ഈ സംഭവം കുറച്ചൊന്നുമല്ല ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ഹൃദയത്തെ മഥിച്ചതു്. സുഹൃത്തിൻെറ പാവനസ്മരണക്കുമുമ്പിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ട അശ്രുപുഷ്പാഞ്ജലിയാണ "രമണൻ".

1936 മുതൽ '38 വരെ എറണാകുളത്തും '38 മുതൽ '41 വരെ തിരുവനന്തപുരത്തും കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിച്ച് 1941–ൽ ചങ്ങമ്പുഴ ബി. എ. ഓണേഴ്സ് ബിരുദം നേടി. 1942–ൽ സൈനിക സേവനത്തിനു പുറപ്പെടുംമുമ്പ് എട്ടോ ഒമ്പതോ കൃതികൾ കൂടി പുറത്തു വന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഓണേഴ്സിനു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ 1940 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ചങ്ങമ്പുഴ ഇടപ്പള്ളി പടിഞ്ഞാറെ ഇലവുങ്കൽ വീട്ടിൽ ശ്രീമതി ശ്രീദേവിഅമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചു.

സൈനിക സേവനം മതിയാക്കിയാണ് നിയമ പഠനത്തിനായി മദിരാശിയിലേക്കു പോയതു്. അതും ഉപേക്ഷിച്ച് "മംഗളോദയം" മാസികയുടെ പത്രാധിപ സമിതിയിൽ അംഗമായിച്ചേർന്നു. "സ്പന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം", "കളിത്തോഴി", "ദേവഗീത", സാഹിത്യചിന്തകൾ" തുടങ്ങിയ അനർഘങ്ങളായ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു് ഇക്കാലത്താണ്. സാമ്പത്തിക നിലയും വളരെമെച്ചപ്പെട്ടു. കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത ജീവിതവും ഒപ്പം മനഃക്ലേശവും കാരണം 1947ആയപ്പോഴേക്കും ചങ്ങമ്പുഴ രോഗഗ്രസ്തനായി. അതോടെ സാമ്പത്തിക നിലയും തകർന്നു. ചങ്ങമ്പുഴയെ ആരാധിച്ച കേരളീയ സഹൃദയർകയ്യയച്ചു സഹായിച്ചെങ്കിലും 1948 ജൂൺ 17–ാം തീയ്യതി തൃശ്ശൂർ മംഗളോദയം നഴ്സിങ്ങ് ഹോമിൽ വെച്ച് മഹനീയമായ ആ ജീവിതം അവസാനിച്ചു.

കവിയുടെ ഭാര്യയും പുത്രനും രണ്ടു പുത്രിമാരും അനുജനും ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്.

സുന്ദരങ്ങളായ ഒട്ടേറെ ഭാവഗീതങ്ങളും, നീണ്ടകവനങ്ങളും, വിവർത്തനങ്ങളും മററുമൾപ്പെടെ അമ്പത്തിയാറുകൃതികൾ കൈരളിക്കു് ഉപഹാരമായി അർപ്പിച്ചിട്ടാണ് മുപ്പത്തിയേഴ വയസ്സു തികയും മുമ്പ് ആ ഗന്ധർവ്വഗായകൻ കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞതു്.

വേദനിപ്പിക്കുന്ന ആ മധുര സ്മരണക്കു മുമ്പിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ.

ഒന്ന്

നീളവേ ചില്ലൊളിപ്പുള്ളികൾ മിന്നു,മാ-
നീലിച്ച പീലി നിവർത്തിനിർത്തി;

കണ്ണഞ്ചിടും സപ്തവർണ്ണങ്ങളൊത്തുചേർ-
ന്നെണ്ണയൊലിക്കും കഴുത്തു നീട്ടി,

പത്തി വലിച്ചു വിരിച്ചു വാലിട്ടടി-
ച്ചുത്തുഷ്ടവശമായ് വാപിളർത്തി,

മിന്നൽക്കൊടിപോൽ പിടയുമാ നാവുകൾ
മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു ചീററി നീട്ടി,

ഉൽക്കടപ്രാണദണ്ഡത്താൽപ്പുളയു,മൊ-
രുഗ്രസർപ്പത്തെയും കൊക്കിലേന്തി;

തഞ്ചത്തിൽ തഞ്ചത്തിൽ തത്തി,ജ്ജ്വലിക്കുന്ന
മഞ്ചാടിച്ചെങ്കനൽക്കണ്ണുരുട്ടി;

ആരാലെൻമുന്നി,ലൊരാൺമയിലായി വ-
ന്നാടിനില്ക്കുന്നു, ഹാ, പാപമേ, നീ!

ഒട്ടല്ല കൗതുകം മാറോടു ചേർത്തൊന്നു-
കെട്ടിപ്പിടിക്കാനെനിക്കു നിന്നെ.

രക്തമൊലിക്കട്ടെ, കൂർത്തോരക്കൊക്കിനാൽ
കൊത്തുക കൊത്തുകെൻമാനസം നീ!

വീട്ടിലില്ലാനന്ദം, നാട്ടിലില്ലാനന്ദം
വീർപ്പുമുട്ടീടുന്നിതെൻഹൃദന്തം.
കൊത്തിവലിക്കുകതിൽനിന്നുമാ ജീവ-
രക്തം മുഴുവനും ചോൎന്നുപോട്ടെ.
എങ്കിൽ,ക്കനിഞ്ഞതു ചെയ്യിൽ നീ,യിന്നെനി-
ക്കെന്തെന്തൊരാശ്വാസമായിരിക്കും!
എല്ലാരുമെന്നെ വെറുക്കുന്നു-ഞാനുമി-
ന്നെല്ലാററിനേയും വെറുത്തിടുന്നു.
എന്മനോഭാവത്തോടൈക്യത നേടുവാൻ
സമ്മതമുള്ളവരാരുമില്ല.
എന്നപോൽ, മററുള്ളോർ കൊട്ടിടും പോലാടി
നിന്നിടാൻ ഞാനുമൊരുക്കമില്ല.
ഭീകരമാമീപ്പൊരുത്തമില്ലായ്മയാൽ
ലോകമെനിക്കു നരകമായി.
ഭീകരമാമീപ്പൊരുത്തമില്ലായ്മയാൽ
ലോകത്തിനു ഞാൻ ചതുൎത്ഥിയായി.
തെല്ലുനാളല്ലാതെ കൂടിക്കഴിഞ്ഞീടു-
കില്ലെന്നോടൊത്താരുമെന്നുമെന്നും!

നീമാത്രമുണ്ടെനിക്കെന്നോടുത്തെപ്പൊഴും
നീരസം തോന്നാതെ തങ്ങിനില്ക്കാൻ.
ഇല്ലെനിക്കാരു;മീ ലോകത്തിൽ നീയല്ലാ-
തില്ലെനിക്കാരും, ഞാൻ നിസ്സഹായൻ!
ഇന്നതുകാരണ,മെന്തിലും മീതെയായ്
മന്നിൽ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നു നിന്നെ!
ഉത്തമമിത്രമേ, സങ്കോചമെന്തിനു
കൊത്തിക്കുടിച്ചുകൊൾകെന്മനം നീ!!...

രണ്ട്

ആദികാലങ്ങളി,ലാദർശരശ്മികൾ—
ക്കാതിത്ഥ്യമേകി ഞാനെന്മനസ്സിൽ.
ആ നവയൗവനരംഗത്തിൽ സർവ്വവു—
മാനന്ദസാന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു.

ഉന്നതമാകുമാ മാമകലക്ഷ്യത്തിൽ
മിന്നിത്തിളങ്ങിയ താരകങ്ങൾ,

ഓമൽക്കരങ്ങളാലെന്നെത്തഴുകവേ
കോൾമയിർക്കൊണ്ടു ഞാൻ പാട്ടു പാടി.

അന്നെൻെറ സങ്കല്പം കാണിച്ച ലോക,മീ
മന്നിലും കാണാൻ ഞാൻ വെമ്പിനോക്കി.

എന്തൊരു കാഴ്ചയാണെന്മുന്നിൽ ഞാൻ കണ്ട—
തെന്തൊരത്യുഗ്രമാം വൈപരീത്യം!

തോൽവിയിലെന്നെപ്പരിഹസിച്ചാരന്നു
തോളോടുതോൾചേർന്ന തോഴർപോലും.

ദാരിദ്ര്യകൂപത്തിലാണെന്നിരിക്കിലും
സൂരാഭ ചൂടുമെന്നന്തരംഗം,

സ്വർഗ്ഗീയസ്നേഹത്തിൽക്കെട്ടിപ്പടുത്തൊരാ—
സ്വപ്നസൗധങ്ങളടിതകർന്നു.

എന്തു പരാജയം, ഹന്ത, ഞാനെമ്മട്ടെൻ
സന്താപബാഷ്പമടക്കിനിർത്തും?

എന്നല്ലൊരാദർശലോലനായാവിധ—
മെന്മുന്നിൽ നിന്നൊരെൻറതോഴൻ,

ചാടിമറയുന്ന കാലപ്രവാഹത്തി-
ലാടലിയന്നു ഞാൻ നോക്കിനില്ക്കെ!
മായാമരീചികയായ് സ്വയം മാറുന്നു
മാനസമോഹനശ്രീമയൂഖം.
കമ്പിതഗാത്രനായ് സ്തംഭിതചിത്തനാ-
യമ്പരന്നാവിധം നില്ക്കുമെന്നെ,
തോളിൽക്കുലുക്കി പ്രസന്നനാം മററൊരു
തോഴൻ പറകയാണിപ്രകാരം:—

"എന്തിനാണീ മന്നിലാദർശസ്വപ്നങ്ങൾ
ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ നീ മത്സുഹൃത്തേ!
തങ്കക്കിനാക്കളെപ്പൂവിട്ടു പൂജിച്ച
നിൻകളിത്തോഴനിന്നെങ്ങു പോയീ?
നീയുമമ്മട്ടിൽ 'മരീചിക'തൻപിമ്പേ
പായുകയാണയേ, മാൻകിടാവേ!
ഈ മട്ടിലാണെങ്കിൽ നീയുമൊരിക്കൽ നി-
ന്നോമനത്തോഴനെപ്പിന്തുടരും.
ഗാനത്തിൽക്കാണുന്നതല്ല നാം കൺമുന്നിൽ-
ക്കാണുമീ ലോകമെന്നോർമ്മവേണം.
അങ്ങോട്ടു നോക്കുകക്കാനനപ്പച്ചകൾ
തിങ്ങുന്ന ശൈലത്തിൻശൃംഗകത്തിൽ,
വല്ലികൾ പൂത്തുതളിർത്തിടതൂർന്നല-
ഞ്ഞുല്ലസിക്കുന്ന നികുഞ്ജമൊന്നിൽ,
മാണിക്യവീണയും മീട്ടിയിരിക്കുന്ന
മാനസമോഹിനിയുണ്ടൊരുത്തി.

ഉൽക്കർഷദേവതയാണവ,ളുണ്ടുള്ളി-
ലുൽക്കടപ്രേമമവരാംക്കു നിന്നിൽ!
സ്വപ്നവും കണ്ടിങ്ങിരുന്നാൽ, നീയെമ്മട്ട-
സ്സ്വർഗ്ഗീയരംഗത്തിൽ ചെന്നുചേരും?
ആകർഷകങ്ങളാമായിരം സിദ്ധിക-
ളേകിയിട്ടുണ്ടു നിനക്കു ദൈവം.
നീയവ പാഴിൽ നശിപ്പിക്കയോ,ണോരോ
മായികസ്വപ്നത്തിൻ കൂട്ടുകൂടി.
പാടിയാൽമാത്രം മതിയോ പരഭൃതം
തേടണ്ടേ മാകന്ദപല്ലവങ്ങരം?
ഉൽക്കർഷം നിന്നെ വിളിക്കുന്നു കൈകാട്ടി-
യുരംക്കിതപ്പാറു നീയിങ്ങു നില്ലൂ!
സ്വല്പവും ക്ഷുത്തടങ്ങീടുകില്ലാക്കു,മാ-
സ്വപ്നാമൃതംകൊണ്ടെന്നോർമ്മവേണം.
പ്രായോഗികത്വത്തിൻ പാത പററിച്ചേന്നു
നീയവിടേയ്ക്കു കുതിച്ചുചെല്ലൂ.
കല്ലുണ്ടു, മുള്ളുണ്ടു, കാനനവീഥിയാ-
ണെല്ലാം സഹിക്കാനൊരുങ്ങണം നീ.

പാതിവഴി കഴിഞ്ഞെത്തിയാൽ,പ്പിന്നത്തെ-
പ്പാതയിൽപ്പുഷ്പിതപാദപങ്ങരം,
ഞെട്ടററുതിന്നിടും പൂക്കളാൽ, നീളെ, നൽ-
പ്പട്ടുപാവാടവിരിച്ചിരിക്കും!

വന്നെതിരേററിടും നിന്നെയാ മോഹിനി
പൊന്നിൻപൂന്താലവും കയ്യിലേന്തി
ഒട്ടും മടിക്കേണ്ട, നീ നിൻമിന്നത്തൊരീ-
പ്പട്ടാടയെല്ലാമഴിച്ചു മാററൂ!
പൊട്ടാത്തിരുമ്പിനാൽത്തീർത്തൊരീയെൻപട-
ച്ചട്ട നീ വാങ്ങിച്ചെടുത്തു ചാർത്തു!
തെല്ലുനാളുകളിൽ നീ സൗഭാഗ്യശൃംഗത്തി-
ലുല്ലസിക്കും, നീ യശസ്വിയാകും.
ഇന്നേവം നിന്നെയവഗണിച്ചീടുവോ-
രന്നു നിന്നെക്കാൺകെക്കൈകൂപ്പും!
യുക്തിയും ബുദ്ധിയും യോജിച്ചോരത്ഭുത-
ശക്തി നിനക്കുണ്ടധീനമായി.
പാരിൽ, നീ,യീവെറുമാലസ്യമൊന്നിനാൽ
പാഴിലതയ്യോ കളയരുതേ!
നന്മ വരട്ടെ നിനക്കിനി വൈകേണ്ട
നമ്മസഖാവേ, പുറപ്പെട്ടു നീ!........."

മൂന്നു്

സ്വന്തമായ് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ശക്തി,യെ-
ന്നന്തരംഗത്തിൽ ക്ഷയിച്ചിരുന്നു.

അപ്പടച്ചട്ട ഞാൻ വാങ്ങിയിട്ടക്ഷണ-
മത്ഭുതവേഗത്തിലാഞ്ഞു പാഞ്ഞു.

അക്കൊട്ടുംപാച്ചിലിൽ മൽപാദപാതത്താൽ
പുൽക്കൊടിയേറെച്ചതഞ്ഞരഞ്ഞു.

മുള്ളുകരംപോലുമൊടിഞ്ഞു, വിലങ്ങിട്ട
വള്ളികരം ചിന്നിത്തെറിച്ചടിഞ്ഞു.

പേമാരി പെയ്തു-ഞാൻ നില്ലാത്ത മട്ടുക-
ണ്ടാമട്ടു വന്നപോൽ പോയ് മറഞ്ഞു.

കർക്കശവാതമടിച്ചു-ഞാൻ കാൽക്ഷണം
നില്ക്കുകില്ലെന്നായറിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു.

തീവെയിൽ വന്നെന്നെ വാട്ടി-ഞാനെന്നിട്ടും
പോവതു കണ്ടുടൻ പിൻവലിഞ്ഞു.

നിന്നില്ലൊരേടവും വീർപ്പിടാൻകൂടി ഞാൻ
മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടിരച്ചുപാഞ്ഞു.

അത്ഭുത,മെന്മട്ടൊരേണാങ്കരശ്മി,യൊ-
ര ന്നിശിഖയായെരിഞ്ഞു മാറി?

ഇഷ്ടമായില്ലത,ന്നാളുമസൂയയാൽ
കഷ്ട,മെല്ലാവരും പല്ലിറുമ്മി.

എന്നല്ലഖിലരുമാവുന്ന മട്ടൊക്കെ-
യെന്നെ വീഴിക്കാനൊരുങ്ങിനോക്കി.

പാവങ്ങരം പാവങ്ങളായിക്കഴിയണം
പാടില്ലവർക്കാക്കമഭ്യുദയം.

വിത്തവാന്മാരുടെ പൈതൃകമാണുപോൽ
വിത്തവിഖ്യാതിവിദ്യാദിയെല്ലാം!

അല്ലിൽസ്സഹജയെജ്ജായയാക്കിത്തീത്തു
നിർല്ലജ്ജനിർവൃതിയാസ്വാദിപ്പോൻ

സൂരപ്രഭയിൽ യതീശ്വരനായ് സ്വയം
മാറി, വേദാന്തം വിളിച്ചുചൊൽവൂ.

വിത്തമാണത്രേ കുലമഹിമയ്ക്കുള്ള
വിത്ത,തുപൊട്ടിക്കിളുന്നു പൂത്താൽ,

ചാരുസൗരഭ്യമായന്തസ്സഹൃദ്ഗന്ധ-
മാരുമറിയുകയില്ലപോലും

എൻനാട്ടിലെൻചുററും കാണുന്ന കാഴ്ച, ഞാൻ
ചൊന്നതാ,ണേകുവിൻ മാപ്പു നിങ്ങരം!

സത്യം വിളിച്ചു പറഞ്ഞാലീ ലോകത്തിൽ
ശത്രുക്കരംമാത്രമേ ബാക്കിയാകൂ.

ആവിധമന്നയ്യോ, ശത്രുസമ്പന്നനായ്
ഭുവി,ലനാഗതശ്മശ്രുവാം ഞാൻ.

ഇന്നുമതിനു കുറവില്ലൊരല്പവും
മന്നിലിന്നും ഞാൻ രിപുകബേരൻ!

എന്നഭ്യുദയമതത്രയ്ക്കുസഹ്യമായ്
വന്നു പലക്കു,മവരുടനേ,

കണ്ടകമുള്ളിലായ് പാകി, മീതേ മലർ-
ച്ചെണ്ടിട്ട കുണ്ടുകളെൻവഴിയിൽ
ഒട്ടേറെ നിർമ്മിച്ചു, നാലുപാടും വല-
ക്കെട്ടു വിരിച്ചു കുരുക്കു വെച്ചു.
ഉൽക്കർഷസക്തനായ്പ്പാഞ്ഞുപോം ഞാനവ-
യൊക്കെയും മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടറിഞ്ഞു.

എങ്കിലും കാണാത്ത ഭാവം നടിക്കയാൽ
ശങ്കയുണ്ടായില്ലവർക്കു തെല്ലും.

തുഷ്ടരായങ്ങിങ്ങു മൽപതനം കണ്ടു
പൊട്ടിച്ചിരിക്കാനൊളിച്ചിരുന്നു.

ഞാനും പഠിച്ചു നയങ്ങൾ കപടങ്ങൾ
ഞാനും പഠിച്ചു കൊലച്ചതികൾ

എന്നല്ലവരിലും ബുദ്ധിമാനാണു ഞാൻ
നന്നായെനിക്കവ കയ്യൊഴിക്കാം.

ആനന്ദമായവർക്കാദ്യമേകീടുവാ-
നാണെനിക്കാശ ജനിച്ചതപ്പോൾ.

മററു വഴികൾ കിടക്കവേ, മുള്ളുകൾ
മുററും വഴിയിൽ ഞാനാദ്യമെത്തി!

പാതകൾവേറെക്കിടക്കെ, കുരുക്കുകൾ
പാകിയേടത്തു ഞാനാദ്യമെത്തി.

വീണിടും ഞാനിപ്പൊഴെന്നോർത്തൊളിച്ചങ്ങു
വാണിടുന്നോർക്കെന്തു ഹർഷഭാരം

പ്രീതനായ് കയ്യിലെടുത്തു, ഗർത്തങ്ങൾതൻ
മീതെയുള്ളാ മലർച്ചെണ്ടുകൾ ഞാൻ.

മർത്ത്യന്റെ കൺകുളിർത്തീടുവാനായ് മാത്ര-
മത്ര മനോജ്ഞമാം മഞ്ജരികൾ,

നീളവേ വാരി വിതറിയോരീശന്റെ
നീടററ കാരുണ്യം ഞാൻ പുകഴ്ത്തി;

എന്നി,ട്ടടിയിൽക്കിടക്കുമാ മുള്ളുകൾ
മന്ദസ്മിതം തൂകി വാരിയേന്തി,

"എല്ലാം ചെകുത്താന്റെ ദംഷ്ട്രക"ളെന്നു ഞാൻ
ചൊല്ലി ദൂരത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

പാത്തിരിക്കുന്നോർതൻമെയ്യിലെല്ലാം മുന-
ക്കൂർത്തൊരാ മുള്ളുകൾ ചെന്നറഞ്ഞു.

വേദനമൂലം പിടഞ്ഞെഴുന്നേററവർ
വേഗമുഴന്നോടി നാലുപാടും;

എന്നെ വീഴിക്കാൻ വിരിച്ച വലകളിൽ-
ത്തന്നെയോർക്കാതവർ ചെന്നുചാടി.

ഒന്നുമറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ, മുന്നോട്ടു
ചെന്നങ്ങവരെ ഞാനുററുനോക്കി.

പെട്ടാവലയിൽക്കിടപ്പവർ മിക്കതും
കഷ്ട,മെൻകൂട്ടുകാരായിരുന്നു.

ഒന്നിച്ചു ജീവനായ്ക്കൂടിക്കഴിയുന്നോ-
രെന്നാത്മമിത്രങ്ങളായിരുന്നു.

കണ്ടാൽക്കൊതിക്കുമവർതൻമുഖത്തിലു-
മുണ്ടു തീജ്ജ്വാലയെന്നാരറിഞ്ഞു!

തണ്ടാരിനൊത്തോരവർതന്മനസ്സിലു
മുണ്ട കരിന്തേളെന്നാരറിഞ്ഞു!
സൗഹൃദം, സൗഹൃദം, ജീവിതപ്പൂവിൻെറ
സൗരഭം—കഷ്ടം, ഞാനെന്തു മൂഢൻ!
ഇത്രയും കാലം തഴുകിയതാണെൻെറ
ചിത്തത്തിനോടു ഞാൻ ചേർത്തതിനെ.
പ്രേമത്തെ വിശ്വസിക്കായ്കെന്നനുഭവ—
സ്തോമമെന്നെപ്പഠിപ്പിച്ചു പണ്ടേ.
ആകയാൽ സൗഹൃദത്തോടു ഞാനത്രമേ—
ലാകൃഷ്ടനായിച്ചമഞ്ഞിരുന്നു.
പാവനമെന്നോർത്തോരപ്പാരിജാതവും
പാഷാണപാദപമായിരുന്നോ!
ഞെട്ടിഞാൻ-സ്വപ്നങ്ങളംകൈവി,ട്ടിരുമ്പുപോർ-
ച്ചട്ട ഞാനിട്ടതു ഭാഗ്യമായി.
അല്ലായിരുന്നെങ്കിലക്ഷണം ഞാൻ തല—
തല്ലി മരിച്ചീടുമായിരുന്നു.
ശത്രുക്കളാണസൂയാലുക്കളെന്നു ഞാ—
നിത്രയും കാലം ധരിച്ചു, പക്ഷേ,
മിത്രങ്ങളാണവരേക്കാൾ ഭയങ്കര—
രിത്തരുണത്തിൽ ഞാനെന്തു ചെയ്യും?

ജീവച്ഛവമാ,യൊരക്ഷരം മിണ്ടാതെ—
യാവലക്കെട്ടൊട്ടറുത്തു നീക്കി,
പ്രാണനാശത്തിൽച്ചിരിക്കാനിരുന്നൊരെൻ—
പ്രാണസഖാക്കൾക്കു രക്ഷയേകി.
എന്നാലതുമുതൽ,ക്കത്ഭുത,മായവർ—
ക്കൊന്നുപോൽ ഞാൻ ബദ്ധശത്രുവായി.

സൽബുദ്ധി നന്നല്ല ലോകത്തിലെന്നെനി-
ക്കപ്പോഴുമുതല്ക്കുള്ളിൽ ബോധ്യമായി!

നിന്നില്ലവിടെഞാൻ പിന്നെ,ക്കുതിച്ചുപോയ്
മുന്നോട്ടു ഞാനെന്റെ പാട്ടുനോക്കി.

ഹന്ത, സാധുക്കളവക്കു ഞാനേകിയ-
തെന്തൊരിച്ഛാഭംഗമായിരുന്നു.

ജീവനെപ്പോലെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നവർ
കേവലം നിർദ്ദയഘാതകന്മാർ.

ഹന്ത,യിമ്മട്ടിലാണെങ്കി,ലീ ലോകത്തി-
ലെന്തിനെയൊന്നിനി വിശ്വസിക്കാം?

എല്ലാം ചപലങ്ങളെല്ലാം കപ്പടങ്ങ-
ളില്ലേ യഥാൎത്ഥങ്ങൾ, ശാശ്വതങ്ങൾ?

സൎവ്വവും നാട്യമോ, ജീവിക്കണമെങ്കിൽ
ദ്വാരമാണോ കപടവേഷം?

എങ്കിൽ ഞാനിത്രയും കാലമീ ലോകത്തി-
ലെന്തു വിഡ്ഢിയായിരുന്നു!

പാടില്ല, പാടില്ലെനിക്കും പറത്തണം
പാടേ ജയത്തിൻപതാക പാരിൽ.

അന്യഹൃദ്രക്തത്തിൽ ഞാനെൻപതാകകൾ
വൎണ്ണം പിടിപ്പിക്കും, തീൎച്ചതന്നെ!

വന്നിതുൽക്കർഷം കുണുങ്ങിയെന്മുന്നിൽ, ഞാൻ
കണ്ണെറിഞ്ഞില്ലൊന്നും മിണ്ടിയില്ല.

നെഞ്ചിടിപ്പാൎന്നീ,ലവളുടെ നേർക്കൊരു
പുഞ്ചിരിയെങ്കിലും തൂകിയില്ല.

പിന്നിട്ട പാതയിൽ ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ചയിൽ–
ത്തന്നെയെൻചിത്തം ലയിച്ചിരുന്നു.

മാറണിപ്പൂഞ്ചേല നേർക്കി,ട്ടുലഞ്ഞ പൊൻ–
മാലകൾ മീതേ ശരിക്കിണക്കി,

താനേ സമീപത്തു ചേൎന്നു നി,ന്നോമന–
ത്താമരത്താരെതിർക്കൈകൾ പൊക്കി,

തങ്കവളകളിളകിക്കിലുങ്ങുമാ–
റെൻകണ്ണുനാളത്തിൽ കോർത്തിണക്കി,

നീലാളകങ്ങളുലഞ്ഞൂൎന്നു നെററിയിൽ
നീളെച്ചുരുളിട്ടു വീണു ചിന്നി,

ലജ്ജയാൽ,പ്പൂങ്കവിൾക്കുമ്പി,ലിരട്ടിച്ചൊ–
രുജ്ജ്വലശോണിമ മിന്നി മിന്നി,

രാജസോല്ലാസദവൈഭവദ്യോതക–
തേജസ്സണിഞ്ഞ മുഖമുയർത്തി,

"വല്ലാത്ത പുള്ളി"യെന്നോമനത്തം വഴി–
ഞ്ഞുല്ലസൽസ്മേരയായ് ക്കൊഞ്ചിയോതി,

അർപ്പിക്കയായവളെന്മുഖത്തായിരം
സ്വപ്നാത്മകങ്ങളാം ചുംബനങ്ങൾ!–

മാനസത്തിന്നു ലഹരിപിടിക്കുന്ന
മായികമംഗളചുംബനങ്ങൾ!

ഞാനഭിമാനിച്ചു ജീവിതലക്ഷ്യമി–
താണെന്നതിൽ ഞാനഹങ്കരിച്ചു:

നാല്

രണ്ടല്ല നാലല്ല നാനൂറു കയ്യുക-
ളുണ്ടെനിക്കുഗ്രനഖങ്ങളുമായ്!

പല്ലുകളല്ലുഗ്രദംഷ്ട്രകൾ, കണ്ണുനീ-
രല്ലെൻമിഴികളിൽ തീപ്പൊരികൾ!

ചെണ്ടല്ല വജ്രശിലയാണകം, മെയ്യിൽ-
കണ്ടാമൃഗത്തിൻ കട്ടത്ത ചർമ്മം.

ഓടക്കുഴലൊരു കയ്യിൽ,ക്കൊട്ടുംതല-
യോട്ട മറ്റൊന്നി,ലൊന്നിൽക്കുഠാരം,

വേറൊന്നിൽ മദ്യചഷകം, സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ
പാറും ഗരളമൊരു കരത്തിൽ,

രക്തമിററിററുവീഴും കുടർമാലകൾ
തത്തിക്കളിക്കുന്ന ഹസ്തമേകം,

ശ്രീലസൗരഭ്യമെഴും മലർമാലകൾ
ചേലഞ്ചിമിന്നുന്ന ഹസ്തമന്യം,

ഹസ്തമൊന്നിൽ ഗീത; മറ്റൊന്നിൽ കാമാഗ്നി-
കത്തുന്ന പൂരപ്രബന്ധകാവ്യം-

എന്തു വൈരുദ്ധ്യം!-ഹാ; മാറിപ്പോ, മാറിപ്പോ
ചെന്തീ വമിക്കും കൊലപ്പിശാചേ!.........

അഞ്ചു്

എന്തൊരു മാററമാ,ണയ്യോ, ഞാൻ പണ്ടൊരു
ഗന്ധർവബാലകനായിരുന്നു.

മഞ്ഞുമ്മവെച്ചൊരച്ചെമ്പനീർപ്പൂപോലെ
മന്ദഹസിക്കും മനസ്സുമായി,

അല്ലലെന്താണെന്നറിയാതൊരു കൊച്ചു-
പുല്ലാങ്കുഴലുമെൻകയ്യിലേന്തി,

മേയുവാനാടുകൾ പൂകുന്ന കാടുകൾ
മേളിച്ച താഴ്‌വരപ്പച്ചകളിൽ,

കണ്ണഞ്ചും പൂ ചൂടികാനനവല്ലികൾ
കണ്ണാടി നോക്കുന്നൊരാററുവക്കിൽ,

ഉച്ചവെയിലരിച്ചൂർന്നിറങ്ങാത്തൊര-
പ്പച്ചമരങ്ങൾതൻപൂന്തണലിൽ,

സ്വർഗ്ഗമാണീലോകമെന്നമ,ട്ടെപ്പൊഴും
സ്വപ്നവും കണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി!

കാപട്യമെന്തെന്നറിയാതെ സർവ്വവും
കാണുന്ന മട്ടിൽ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു.

മാനസത്തിങ്കലിടവിടാതന്നോരോ
ഗാനം തുളുമ്പി ത്രസിച്ചിരുന്നു.

ചിത്രശലഭംപോലോരോ സുഷമയിൽ
ചിത്തം മദിച്ചു പറന്നിരുന്നു.

ഉത്സുകനായിരുന്നില്ല ഞാനൊട്ടുമ–
ന്നുൽകർഷലക്ഷ്മിക്കതിഥിയാകാൻ.

ആവശ്യമെന്നെച്ചുഴന്നിരുന്നില്ല, ഞാ–
നാഡംബരത്തിൽ മുഴുകിയില്ല.

ഓലക്കുടിലിലിലെപ്പാഴ്ക്കണ്ടി,ലന്നല്ലി–
ലോമല്ക്കിനാക്കൾ കുണുങ്ങിയെത്തി

എന്നെപ്പുണൎന്നു; ഞാൻ കോൾമയിർക്കൊണ്ടുകൊ–
ണ്ടെന്നെയുംകൂടി മറന്നിരുന്നു.

വിത്തമി,ല്ലുൽകൃഷ്ടവിദ്യയി,ല്ലുജ്ജ്വല
വിഖ്യാതിയില്ല, വിഭവമില്ല.

പാരിലുണ്ടിമ്മട്ടൊരാളെന്നുപോലുമ–
ന്നാരുമൊരാളുമറിഞ്ഞതില്ല.

ഏവമഗണ്യനാ,യജ്ഞാതനായ്ത്തന്നെ–
ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിലൂഴിയിൽ ഞാൻ!

ഒന്നുമില്ലാത്തവ,നൊന്നുമില്ലാത്തവൻ
മന്നിലവനാണു ഭാഗ്യശാലി!

നൊന്തിടുന്നെന്മനം–മാറിപ്പോയ് കാല,മി–
ന്നെന്തു ഫലമീയനുശയത്താൽ?

ഉൽകർഷലക്ഷ്മിതൻസൽക്കാരശാലയിൽ
നില്ക്കയാണിന്നണഞ്ഞുദ്ധതൻ ഞാൻ.

പേരും പെരുമയും നേടി,യെൻജീവിത–
പ്പോരാട്ടമേവം വിജയമായി.

ചിന്തിച്ചിരിക്കാതൊരായിരം ഭാഗ്യങ്ങൾ
ചെന്തളിർ പാകുന്നിതെൻവഴിയിൽ.

എങ്കിലു,മയ്യോ, മരവിച്ചുപോയി മൽ-
സ്സങ്കല്പം-ഞാനൊരു യന്ത്രമായി
സ്പന്ദിപ്പതില്ലെൻമനമിന്നകൃത്രിമ-
സൗന്ദര്യപൂജതൻനിർവൃതിയിൽ.

ഓമല്ലിനാക്കളി,ല്ലെന്നല്ലണവതി-
ല്ലീ മലർമെത്തയിൽ നിദ്രപോലും!
ചന്ദ്രികയിങ്കൽ കുളുർമ്മയി,ല്ലിന്നത്തെ
മന്ദാനിലനില്ലുപുളകമില്ല.

ഈ വട്ടമേശമേൽ സ്ഫാടികക്കുപ്പിയി-
ലാവതും ഭംഗിയിൽച്ചേർത്തിണക്കി,
കേവലമാഡംബരാർത്ഥമായ് വെച്ചൊരി-
പ്പൂവണിച്ചെണ്ടിൽപ്പുതുമയില്ല.

വീറൊടി യന്ത്രം വമിക്കുന്ന സംഗീത-
വീചികൾക്കൊന്നിനും ജീവനില്ല.

സ്പന്ദമി,ല്ലില്ല ചൂ,ടില്ല ചൈതന്യ,മി-
ന്നെന്തും ജഡം, ഹിമശീതക്കൂടം!

ഇത്ര നാളയ്യോ പണിപ്പെട്ടു ഞാൻ പാഞ്ഞ-
തിപ്രേതലോകത്തിലെത്തുവാനോ?

അയ്യോ, മതി, മതി; പോകട്ടെനിക്കിനി
വയ്യ, വയ്യിങ്ങനെ വീർപ്പുമുട്ടാൻ!

അന്നെൻെറ മുന്നിൽ,നിന്നുത്തേജനവുമായ്
വന്നതെന്തിന്നു നീ മത്സുഹൃത്തേ?

സ്വപ്നവിഹാരിയാണെങ്കിലു,മന്നു ഞാൻ
സ്വച്ഛാർദ്രമാനസനായിരുന്നു.

നിത്യപരാജിതനാകിലു,മന്നെന്നിൽ
നിഷ്കളങ്കത്വം നിറഞ്ഞുനിന്നു.

നീയന്നു നല്കിയ പോർച്ചട്ടയുമിട്ടു
പായുകമൂലം പുരോഗതിയെ

ഏവം പുണരാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നാകിലും
ജീവിതമിന്നെനിക്കുഗ്രഭാരം!

ഹന്ത, ഞാനോരോരോ വഞ്ചനചെയ്തു ചെ-
യ്തെന്തിനു ചൂടിയിപ്പൊൻകിരീടം?

സത്യത്തിൽനിന്നുമകന്നകന്നെന്തിന്നു
പൊത്തിപ്പിടിപ്പതീപ്പുഷ്പതല്പം?

ജീവിതവീഥിയിൽച്ചിന്തിയംതാവിധം
നീ വന്നുചേർന്നിരുന്നില്ലയെങ്കിൽ,

ഹാ, പിശാചായി ഞാൻ മാറാതിരുന്നേനേ
പാപത്തെപ്പേടിച്ചു മേവിയേനേ!

കാട്ടും മലകളും കുന്നും പുഴകളും
കാണിച്ച ലോകത്തിൽത്തൃപ്തനായി,

ശത്രുക്കളില്ലാതെ, ശത്രുവായ്ത്തീരാതെ,
നിത്യശാന്തിക്കു വിധേയനായി,

ആരുമറിയാതെ ജീവിതനാടക-
മാടി,യണിയറ പൂകിയേനേ!

നാണയത്തുട്ടുകളമ്മാനമാടുന്ന-
താണുപോലുൽകർഷമാനദണ്ഡം!
ലജ്ജിപ്പൂ ഭൗതികോൽകർഷമേ, നിന്മുന്നിൽ
മജ്ജീവിതാർപ്പണം ചെയ്കയാൽ ഞാൻ.
മദ്യം പകർന്നു പകർന്നു തന്നെന്നെ, നീ
മത്തുപിടിപ്പിക്കയല്ലി മേന്മേൽ?
തുപ്പുന്നു ഞാനിന്നതു നിൻമുഖ,ത്തുഗ്ര-
ദർപ്പമുൾക്കൊള്ളും കൊലപ്പിശാചേ.
കാന്തികലർന്ന മൽസ്വപ്നങ്ങളൊന്നോടെ
മാന്തിപ്പൊളിച്ച ഭയങ്കരി നീ!
മോഹിനിവേഷത്തിലാറാത്തൊരാ രക്ത-
ദാഹമാർന്നെത്തിടും സിംഹിക നീ!
കാർമുകിലൊത്ത നിൻകുന്തലിൽ ചീറുന്ന
കാളസർപ്പങ്ങളൊളിച്ചിരിപ്പൂ!
ഉഗ്രദംഷ്ട്രങ്ങൾ മറച്ചു, നീ വർഷിപ്പി-
തുൽഫുല്ലസുന്ദരസുസ്മിതങ്ങൾ!
പോക നീ, പോക നീ, ദൂരെപ്പിശാചികേ,
പോരേ കുടിച്ചതെൻജീവരക്തം?

ആറ്

മുള്ളുമുരുക്കിൽപ്പടൎന്നിടും തൈമുല്ല-
വല്ലരിതൻകഥയെന്തു ചൊല്ലാൻ?

വിണ്ണിലെത്താരാകുമാരികൾമാത്രമാ-
ക്കണ്ണീർക്കണങ്ങൾക്കു സാക്ഷിനില്ലേ,

നിർദ്ദയചിത്തമേ, ലജ്ജയില്ലേ നിന-
ക്കെത്തിനോക്കാനത്തപോവനത്തിൽ?

നോവല്ല, വേവാണിതാമൃദു ചിത്തത്തി-
നീ വിധിയീശൻ വിധിച്ചതെന്തേ?

നിർദ്ദയൻതന്നെയോ ദൈവവും? സദ്ഗുണ-
മത്തലിൻ മറെറാരു നാമമാണോ?

പുഞ്ചിരിപ്പൂക്കളും രോമഹർഷങ്ങളും
വഞ്ചനയ്ക്കുള്ള സമ്മാനമാണോ?

എന്തിനല്ലെങ്കിലാപ്പൂനിലാക്കാലതി-
ച്ചെന്തീയിനോടു ചേൎന്നൊട്ടിനിന്നു?

പൊള്ളണം,പൊള്ളണം-നിൻവിധിയാണു;ഞാ-
നള്ളിയള്ളിപ്പിടിക്കട്ടെ നിന്നെ!......

ഏഴ്

പാതിരയോളം പണിത്തിരക്കിൽപ്പെട്ടു
പാരം തളൎന്നു തളൎന്നൊടുവിൽ
താനേ ലയിച്ചുപോയ് ഗാഢസുഷുപ്തിയിൽ
ചേണഞ്ചിടുമീ മഹാനഗരം*
എത്രയോ തീവ്രമായ് സ്പന്ദിച്ചിരുന്നതാ-
ണിത്രയും നേരമിതിൻഹൃദന്തം.
വിസ്മയമാണോർക്കിലിത്ര പെട്ടെന്നിതിൻ-
വിക്രമഗർവ്വങ്ങളെങ്ങു പോയി?

കണ്ണീർപൊഴിച്ചിതിൻകോണിലൊന്നിൽ
നിന്നിദ്രനായിതാ ഞാനിരിപ്പൂ! (സ്വയം
ഞാനുമുറങ്ങും—തളൎന്നു തളൎന്നേവം
താനേയെൻകണ്ണുമടഞ്ഞുപോകും.
എല്ലാമൊടുവി,ലിതാ;ണീയുറക്കമൊ-
ണില്ലീ നിയമത്തിനില്ല ഭേദം.
വീണടിയേണമൊരിക്കലെതിങ്ക,ലീ-
ക്കാണുന്ന സർവ്വചരാചരവും!
ആദിമദ്ധ്യാന്തമററുള്ളോരതിലണ-
ഞ്ഞാദിത്യൻപോലും പൊലിഞ്ഞുപോകും.
ഞാനാ,രൊരു വെറുംപുല്ക്കൊടി,യെന്നഭി-
മാനഗർവ്വത്തിനെന്തർത്ഥമാവോ!

---

* മദിരാശി—ഞാൻ അവിടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഈ കൃതി ആദ്യന്തം എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്.

നില്ക്കുന്നു ദൂരെച്ചിരിച്ചുകൊ,ണ്ടങ്ങതാ
നിത്യപ്രദീപ്തനഭശ്ചരങ്ങൾ!
അബ്ദായുതങ്ങളായ്ക്കാണ്മവരാണവർ
മർത്ത്യപ്പുഴക്കൾതൻമത്സരങ്ങൾ.

ഇന്നുമതിനില്ല മാററ,മാ മത്സരം.
തന്നെയാണിന്നും ജഗത്തിലെങ്ങും.

വ്യക്തിയിൽനിന്നും കിളന്നു, കുടുംബത്തി-
ലെത്തി,പ്പതുക്കെപ്പടർന്നുകേറി,

പിന്നെസ്സമുദായം പ്രാപിച്ചു രാഷ്ട്രത്തി-
ലൊന്നോടണഞ്ഞെരിഞ്ഞാളിയാളി,

ഇദ്ധരാചക്രം മുഴുവനും വ്യാപിപ്പി-
തിദ്ധപ്രഭാവോഗ്രയുദ്ധവഹ്നി!

ശക്തിതൻലക്ഷ്യ,മൊരിക്കലും വററാത്ത
രക്തപ്പുഴകളാണെന്നിരിക്കിൽ,

മർക്കടം ഭേദ,മതിങ്കൽനിന്നുള്ളോരീ
മർത്ത്യപ്രയാണമിന്നെങ്ങു ചെല്ലും?

അയ്യോ, മതി, മതി, വേണ്ടിപ്പുരോഗതി;
വയ്യ വയ്യിക്കൊടും രക്തപാനം!

പിന്നോട്ടു പോയ് നാമിരുകാൽപ്പശുവായി
നിന്നാക്കിരാതനിൽ വിശ്രമിക്കാം.

ഒന്നോടെ തീവെച്ചെരിക്കനാമാദ്യമായ്
മന്നിതിൽ വിദ്യാലയങ്ങളെല്ലാം.

ഇന്ധനമാക്കാം നമുക്കഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ
ഗ്രന്ഥങ്ങളീ മന്നിലുള്ളതെല്ലാം.

സംഗീത,സാഹിത്യ,ശാസ്ത്രാദിസംഘങ്ങൾ
സർവ്വവുമെന്നോടെ സംഹരിക്കാം.

മന്നിതി,ലയ്യോ, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ–
ത്തിന്നേണമെങ്കി,ലിതൊക്കെ വേണോ?

ഏകമഹാഗ്നേയപിണ്ഡപാതത്തി,ലീ
ലോകമൊന്നോടെ നശിച്ചിതെങ്കിൽ!

വേണ്ടാ പരീക്ഷണം, വേണ്ടാ ഗവേഷണം,
വേണ്ട വിജ്ഞാനം, പുരോഗമനം;

ആഴിക്കടിയിൽ നമുക്കെത്തി നീന്തിടേ–
ണ്ടാകാശത്തിങ്കൽ പറന്നിടേണ്ട.

എന്തിനു?–നന്മയ്ക്കോ?–നാശത്തിനാണു, പി–
ന്നെന്തുകൊണ്ടൊന്നായ് നശിച്ചുകൂടാ?

എട്ട്

പാടും പിശാചിനെപ്പൂമാല ചാർത്തുന്നു
മൂഢപ്രപഞ്ചമേ,സാദരം നീ.

"ഗന്ധർവ്വൻ, ഗന്ധർവ്വൻ"–കീർത്തിക്കയാണു: നി–
ന്നന്ധതയ്ക്കിന്നുമറുതിയില്ലേ?

എന്മുഖത്തേയ്ക്കൊന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിട്ടു–
കെന്നെക്കുറിച്ചു നീയെന്തറിഞ്ഞു?
കണ്ടോ വളഞ്ഞുകൂർത്തുള്ളൊരിദ്ദംഷ്ട്രകൾ
കണ്ടോ നീ കണ്ണിലെത്തീപ്പൊരികൾ?
രക്തം കുടിച്ചു മദിച്ചു പുളയ്ക്കുമീ–
യത്യന്തരൂക്ഷമാം നാക്കു നോക്കൂ!
ഞാനാണോ ഗന്ധർവ്വൻ?–സൂക്ഷിച്ചു നോക്കു,കീ
ഞാനൊരത്യുഗ്രവേതാളമല്ലേ?

പാടി ഞാൻ നിന്നെയുറക്കു,മെന്നിട്ടു, നിൻ–
ചൂടുള്ള രക്തമൂററിക്കുടിക്കും;
ആദ്യം ചിരിക്കും, തലോടു,മനന്തരം
കൂർത്ത നഖംകൊണ്ടു പയ്യെ നുള്ളും,
ഒന്നു നീ ഞെട്ടും, നയത്തിൽച്ചിരിച്ചു ഞാൻ
പിന്നെയും പുല്കു,മിടയ്ക്കു നുള്ളും;
അൻപിൽ ഞാൻ സ്നേഹം നടിക്കും, ചിരിച്ചിടും,
ചുംബിക്കു,മപ്പൊഴും പയ്യെ നുള്ളും.
അങ്ങനെ,യങ്ങനെ,നുള്ളി,നുള്ളി,പ്പെട്ടെ–
ന്നങ്ങട്ടഹാസത്തോടേററു തുള്ളി,
തല്ലി, നഖങ്ങളത്യുഗ്രമായൊന്നോടെ
തള്ളി, നിൻപള്ള പൊളിച്ചു ചീന്തും!
കാലും കരങ്ങളും തല്ലിപ്പിടച്ചു നീ
കാതരമായിക്കരഞ്ഞിടുമ്പോൾ,

ചുട്ട രക്തം കോരിക്കോരിക്കുടിച്ചിട്ടും,
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു,മലറിയും ഞാൻ!

എന്നിട്ടു, നിൻകുടർമാലയും ചാർത്തി, ഞാൻ
നിന്നു, നിൻചുററുമായ് നൃത്തമാടും.

ഒന്നു നോക്കീടുകിനിയുമെൻനേക്കു നീ–
യെന്നെ നിനക്കു മനസ്സിലായോ?

ഓടിക്കോ, ജീവനിലാശയുണ്ടെങ്കിൽ, നീ–
യോടിക്കോ–ഗന്ധർവ്വനല്ല മുന്നിൽ!!......

ഒമ്പതു്

ആരാലെൻജീവിതവീഥിയിൽ നില്പവ–
ളാരു നീ,യാരു നീ,യത്ഭുതാംഗി?

സ്നേഹസ്വരൂപിണി, നീ വന്നതെന്തിനി–
സ്സാഹസികോഗ്രൻെറ സന്നിധിയിൽ?

തത്തിക്കളിപ്പൂ പരിവേഷരശ്മിക–
ളുത്തമേ, നിന്മുഖത്തിന്നു ചുററും!

എന്തിനെനിക്കയ്യോ, കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നതീ–
ച്ചെന്താരിനൊത്ത നിന്മാനസം നീ?

കാലു ഞാൻ പൊക്കിച്ചവിട്ടി ഞെരിക്കുകി–
ല്ലീ ലോലപുഷ്പമെന്നാരു കണ്ടു?

പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു നീ നില്പിതോ മുന്നി,ലെൻ–
നെഞ്ചിടിപ്പിന്നേവമൂക്കുകൂട്ടി?

ഉണ്ടെനിക്കുഗ്രനഖങ്ങ,ളതേററത്ര
ചെണ്ടുകരം വാടി വിളർത്തുപോയി!
എന്നിട്ടുമാ മനസ്സൂനമെനിക്കു നീ
തന്നിടുന്നോ കനിഞ്ഞോമനിക്കാൻ?
പൊള്ളിക്കയാണു നിൻവിശ്വാസമെന്നെ, ഞാ–
നുള്ളലിഞ്ഞയ്യോ, ലയിപ്പു നിന്നിൽ!

സ്നേഹമെന്താണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നില്ല ഞാൻ
മോഹനേ, നീ മുന്നിലെത്തുവോളം.
സ്നേഹിക്കുവാനായ്പ്പഠിപ്പിപ്പു നീ നിൻെറ
സാഹചര്യത്താൽ പിശാചിനേയും.
പാടും പിശാചിനെ പ്രാണനായ്പ്പൂജിപ്പു
പാവനസ്നേഹാർദ്രദേവതകരം!

മിത്ഥ്യാഭ്രമത്തിനധീനനായ്ക്കേവല–
മിത്രയും നാരം ഞാനഹങ്കരിച്ചു.
ഇന്നെന്നിലേയ്ക്കുന്നെ നോക്കിക്കയാണു നീ
നിന്നുജ്ജ്വലസ്നേഹദീപ്തിയിങ്കൽ.
ലജ്ജിപ്പിതിന്നു ഞാ,നെന്നിലും ക്ഷുദ്രമാ–
യിജ്ജഗത്തിങ്കലില്ലന്യകീടം.
ലോകത്തെയൊട്ടുക്കു തെററിദ്ധരിപ്പിച്ചു
ഹാ, കഷ്ട,മെൻഗാനധാരയാൽഞാൻ!

ലോകോത്തരങ്ങളാമാദർശരശ്മികരം
പാകി ഞാനെൻെറ പാഴ്പ്പാട്ടുകളിൽ.

എന്നിട്ടിരുട്ടിൽ മദിച്ചു പുളച്ചു ഞാൻ
മന്നിൽ മൃഗത്തിലും നീചമായി.

ഭാവസാന്ദ്രങ്ങളെൻഗാനങ്ങളി,ലെന്നെ
ദേവനായ്ക്കാണുകയാണു ലോകം.

ഞാനോ, വെറുംപിശാ,ചില്ലല്ലമെങ്കിലും
മാനവത്വത്തിൻമഹത്വമെന്നിൽ!

"ഹാ, വിഷാദാത്മകൻ, ശാന്തൻ, വിനീതാർദ്ര-
ഭാവൻ"-പലരും പറഞ്ഞിതെന്നെ.

കുന്നുകൂടിക്കിടന്നീടുകയാണഭി-
നന്ദനാലേഖ്യങ്ങളെൻെറ മുമ്പിൽ.

അയ്യോ മടുത്തു, മടുത്തു!-വഞ്ചിക്കുവാൻ
വയ്യെനി,ക്കീ മേന്മ വേണ്ട മേലിൽ.

എൻചിറകിന്മേലെനിക്കെൻെറയല്ലാത്ത
പൊൻതൂവലൊന്നുമാവശ്യമില്ല!

പാട്ടിൽക്കരഞ്ഞ ഞാൻ, ജീവിതപ്പൂമര-
ച്ചോട്ടിലിരുന്നു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

നിസ്തുലഭോഗവിലാസലഹരിയിൽ
നിത്യമിന്നോളവും മത്തടിച്ചു.

പാടി ഞാൻ നിർമ്മലപ്രേമം മധുരമായ്
തേടി നിർല്ലജ്ജമക്കാമവും ഞാൻ.

ആദർശശാലി ഞാ,നാദർശശാലി ഞാ–
നോതുന്നിതന്ധരാരാധകന്മാർ!

വസ്തുസ്ഥിതികാം മറച്ചുവെച്ചുള്ളതാ–
മിസ്തുതിഗീതങ്ങളാക്കു വേണം?

പങ്കിലൻ ഞാൻ സ്വയം വഞ്ചിച്ചു നേടിയ
തങ്കക്കിരീടം തെറിച്ചുപോണം!

വന്ദിച്ചിടേണ്ടെന്നെയാരും, യശസ്സിൻെറ
ചന്ദ്രികച്ചാറുമെനിക്കു വേണ്ട

ഉള്ളു പൊട്ടി,ക്കണ്ണുനീർ പെയ്യൊട്ടങ്ങണം
തള്ളിവിണ്ണേറിയ കാളമേഘം.

ശുമ വഴിഞ്ഞതവതരിപ്പിക്കുന്നൊ–
രാ മഴവില്ലും മറഞ്ഞുപോണം!

എന്നേകമോഹമിതാണിന്നു ശേഷിപ്പ–
തൊന്നായു് വെറുക്കണം ലോകമെന്നെ!

വേണ്ടെനിക്കാരും, ജഗത്തിലെന്നെക്കൂടി
വേണ്ടെനി,ക്കെല്ലാമകന്നിടട്ടെ!

മജ്ജഡംപോലുമെടുത്തു ചിന്താഗ്നിയിൽ
സംസ്കരിച്ചീടുവാനാളു വേണ്ട.

ചത്തടിഞ്ഞാൽ ഞാൻ, സഹോദരസ്നേഹമാ–
ന്നെത്തും കഴുകുകളെന്നരികിൽ.

നിശ്ചയിക്കാൻ മേ,ലവജ്ഞ തോന്നാമെന്നൊ–
ടത്രയ്ക്കുമേലന്നവയ്ക്കുപോലും!

രക്തബന്ധംപെട്ടും മിത്രങ്ങളോള.മൂഠം–
ക്കട്ടിയെന്നാലവയ്ക്കില്ലതന്നെ!

സ്വന്തം സഹോദരനെക്കാറം കരുണയും
നന്ദിയുമുണ്ടാക്കഴകുകളിൽ!

കൊത്തുമെന്നാലും മരിച്ചിട്ടമാത്രമേ
കൊത്താനവ വന്നു കൊക്കു നീട്ടൂ!

രാഗപരവശേ, മജ്ജീവിതത്തിൽ നീ–
യാഗമിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ,

കാണാതെയെൻകണ്ണുടഞ്ഞേനെയെന്നിലീ
വീണവായിക്കും പിശാചിനെ ഞാൻ!

എന്നെ നീ കാണിച്ചുതന്നു, നിൻപ്രേമത്തിൻ
മിന്നിജ്ജ്വലിക്കുമപ്പൊന്നൊളിയിൽ.

ഇന്നോളം വഞ്ചിച്ച ലോകത്തെയൊന്നായ് ഞാൻ
മുന്നിൽ നീയെത്തി, ഞാനാളു മാറി.

താനേ കുനിഞ്ഞുപോകുന്നു നിന്മുന്നിലെ–
ന്നാനനം–ശക്തിസ്വരൂപിണി നീ!

ഇത്രയും നാളെൻവിജയം പരാജയ–
മിത്തോൽവിയാണെൻജയാഭിഷേകം.

നീയടുക്കുംതോറുമെന്നിൽനിന്നങ്ങനെ
പായുകയാണാപ്പിശാചു ദൂരെ.

വീണ വായിക്കുമഗ്ഗന്ധർവ്വനെത്തന്നെ
കാണും നീയെന്നിൽ മരിക്കുവോളം!

വേണ്ടെനിക്കുൽക്കർഷം, പോവുകയാണു ഞാൻ
വീണ്ടുമെന്നാദർശമേഖലയിൽ,
സ്വർഗ്ഗീയകാന്തിയിൽ മുങ്ങിസ്സുരഭില-
സ്വപ്നങ്ങൾ പൂക്കുമാ നല്ല നാട്ടിൽ.

കിന്നരനായിജ്ജനിച്ചവനാണു ഞാ-
നെന്നെപ്പിശാചാക്കി മാററി കാലം.
അന്നതിനുള്ളോരുപാധി,യെൻചാരത്തു
നിന്നൊരെൻസ്നേഹിതനായിരുന്നു.
കിന്നരനാക്കാൻ തുനിയുകയാണിതാ
പിന്നെയുമെന്നെയെടുത്തു കാലം.
നീതയായ് മാമകജീവിതപന്ഥാവിൽ
നീയതിനിന്നൊരുപാധിയായി.
എന്നാൽപ്പണ്ടത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യവായുക്കളി-
ല്ലിന്നു പുല്കുന്നതെന്നന്തരീക്ഷം.
ഭീതനല്ലെങ്കിലും ഞാനിന്നിതാ, മർത്ത്യ-
നീതിതൻമുന്നിൽത്തടവുകാരൻ!
ചങ്ങലയ്ക്കുന്നാൽ മുഴപ്പി, ല്ലിരുമ്പല്ല,
സംഗീതമാണതിൻകണ്ണിയെല്ലാം.
പ്രാണനിലാണീ വില,ങ്ങിതു പൊട്ടിക്കാൻ
ത്രാണിയി,ല്ലെന്നല്ല പൊട്ടുകില്ല.
പോരെങ്കിൽ, താക്കോലുമെൻകയ്യിലാണു ഞാൻ
പോവതെ,ങ്ങില്ല, ഞാൻ പോവുകില്ല.

ഞാനിത്തടവിലിരുന്നുകൊണ്ടിങ്ങനെ
മാനസംകൊണ്ടു സ്വതന്ത്രനാകും.

കിന്നരൻ, ഹാ, ഞാൻ മരിപ്പോളവും നിന്നെ
വർണ്ണിച്ചു വർണ്ണിച്ചു പാട്ടു പാടും.

സ്നേഹത്തിനായി ഞാൻ സ്നേഹിപ്പു നിന്നെ—ഞാൻ
മോഹിപ്പതില്ലതിൻമീതെയൊന്നും.

എല്ലാരുമുണ്ടെനി,ക്കാരുമി,ല്ലേവം ഞാ—
നെല്ലാററിലുംനിന്നകന്നു നില്ക്കും.

സ്വപ്നങ്ങൾ, സർവ്വവും ഭാവനാമോഹന—
സ്വപ്നങ്ങൾ, ഹേമാങ്കിതോജ്ജ്വലങ്ങൾ!

സ്വപ്നങ്ങളാണു സുഖം, മനംപൊള്ളിക്കു—
മിപ്രപഞ്ചത്തിലെ വാസ്തവങ്ങൾ.

മിത്ഥ്യകളാണോർക്കിൽ സ്സർവ്വയാഥാർത്ഥ്യവും
സ്വപ്നങ്ങൾമാത്രമേ സത്യമുള്ളു.

വ്യർത്ഥമാം ഭൗതികോൽകർഷമേ, ഞാനെൻെറ
സ്വപ്നലോകത്തേയ്ക്കുതന്നെ പോട്ടെ!

ഞാനെൻെറ ദേവിയെ ധ്യാനിച്ചുംപൂജിച്ചും
ഗാനാത്മകനായ്ക്കഴിഞ്ഞിടട്ടെ!

പൊന്നിൻചിറകാഞ്ഞടിച്ചടിച്ചെന്മുന്നിൽ
വന്നിടുകെൻപ്രിയസ്വപ്നങ്ങളേ!......

പത്തു്

ഭദ്രേ, വെറുമൊരു ദുസ്വപ്നംപോലെയീ
ക്ഷുദ്രകീടത്തെ നീ വിസ്മരിക്കു!

നോവിച്ചു നിർദ്ദയമിത്രയും കാലമീ-
പ്പൂവുപോലുള്ള നിന്മാനസം ഞാൻ.

ഇത്രസ്സുഖകം സുഗന്ധവുമൊത്തെഴും
ചിത്തം നിനക്കല്ലാതാർക്കു കിട്ടും?

എന്നിട്ടും ഞാനതിൽ സൗന്ദര്യം കണ്ടിട്ടും,
വന്നില്ലെട്ടത്തതൊന്നോമനിക്കാൻ;

എന്നല്ല, ഞാനതിൻപിഞ്ചിതളോരോന്നു-
മെൻനഖാഗ്രത്താൽ മുറിപ്പെടുത്തി!

ദുഃഖം സഹിക്കുവാനാകാതെ നിങ്കരൾ
പൊട്ടി, നീ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞീടുമ്പോൾ,

ദൂരെ ഞാനാരോരോ തങ്കക്കിനാക്കളെ
വാരിപ്പുണരുകയായിരുന്നു.

ചേലിൽ നവനവോല്ലാസപുഷ്പങ്ങളിൽ
മൂളിപ്പറക്കുകയായിരുന്നു.

നീയതറിഞ്ഞിട്ടും, നിന്മനമത്രമേൽ
നീറിപ്പുകഞ്ഞിട്ടു,മെന്നരികിൽ

നിന്നെ സ്വയം ഞാൻ പിരിഞ്ഞുപോകുംവരെ
നിന്നതെന്മട്ടു നീ നിഷ്കളങ്കേ?

പ്രേമസാന്ദ്രങ്ങളാമാ നിൻസപര്യകൾ
രോമാഞ്ചമയിർക്കൊള്ളിപ്പിതായിരുന്നു.
എന്നാലതിനൊരു നന്ദിവാക്കെങ്കിലും
ചൊന്നതായോർപ്പീലൊരിക്കലും ഞാൻ.
എന്നല്ല, കേവലം നിസ്സാരഭാവത്തിൽ
നിന്ദിച്ചതൊക്കെ ഞാൻ ധിക്കരിച്ചു!
ആ മുഖത്തെന്നിട്ടും കണ്ടീല ഞാനൊരു
കാർമുകിൽതൻനിഴല്പാടുപോലും.
അത്ഭുത,മിപ്പിഞ്ചുഹൃത്തിലെമ്മട്ടി,ലൊ-
രഗ്നിശൈലം നീയടക്കിനിർത്തി?

മാൻപേടയെപ്പോലൊതുക്കവു,മുള്ളിനു
മാന്തളിർപോലുള്ള മാർദ്ദവവും
മിന്നിസ്ഫുരിക്കും കുലീനതാദീപ്തിയു-
മൊന്നിച്ചിണങ്ങി ലസിച്ച നിന്നെ,
ഹാ, കഷ്ട,മെന്തുകൊ,ണ്ടെന്തിനാ,യേവമി-
ശ്ശോകഗർത്തത്തിലടിച്ചു വീഴ്ത്തി?
ആ മുഖം കണ്ടാൽ,മൃഗീയമായീവിധ-
മാചരിച്ചീടുവാനാർക്കു തോന്നും?
ദുഷ്ടനാ,ണയ്യോ, പിശാചാണു ഞാ,നെന്നെ
വിട്ടകന്നീടുകെൻദേവതേ, നീ!

ആതുരേ, നിന്നടുത്തെത്തി നിന്നുററവ-
രോതാം പഴികൾ പലതുമെന്നെ.

വേതാളമാണു ഞാൻ, ദേവകളാണവ–
രോതുന്നതൊക്കെയും സത്യമാകാം.

ചൊല്ലിയിട്ടില്ലല്ലോ നിന്നോടിന്നോളവും
നല്ലവനാണെന്നൊരിക്കലും ഞാൻ.

മന്നിൻെറ കണ്ണിൽപ്പൊടിയിട്ടു, മായിക–
സ്വർണ്ണരേണുക്കളെടുത്തു പൂശി,

എന്നിൽനിന്നാമട്ടകന്നു, ഞാനല്ലാത്തൊ–
രെന്നെ ഞാൻ കാണിച്ചിട്ടെന്തു കാര്യം?

ഇല്ലെനിക്കാഗ്രഹം ലോകപ്രശംസതൻ–
മല്ലപ്പൂമാലയും ചാർത്തിനില്ക്കാൻ!–

ഇന്നതിനുണ്ടായിരിക്കാം കുളർമയും,
വെണ്മയും, ശ്രീയും, സുഗന്ധവായ്പും;

മായികമാണവയൊക്കെയുമൊന്നുപോൽ
മായു,മൊട്ടുവിൽ വിളത്തു വാടും;

നാളേയ്ക്കു ചീഞ്ഞതു നാറു,മുടൻതന്നെ
നാമതെടുത്തു വലിച്ചെറിയും.

എന്തിന്നു കേവലമൊററ ദിനത്തിലേ–
യ്ക്കെന്തിനു പിന്നെയാ സ്വപ്നഭാഗ്യം?

അല്പമനങ്ങിയാലാകെത്തകർന്നുപോം
ബുദ്ബുദസൗധമതാർക്കു വേണം?

ആവശ്യമില്ലെനിക്കന്യനിൽനിന്നെൻെറ
ത്തൂവലിൽ ചായപ്പണികളൊന്നും.

കണ്ണടച്ചേകാന്തയോഗിപോൽ പാടത്തു
ചെന്നിരിക്കുന്ന വെൺകൊററിയേക്കാരം,
കാടും മലകളും വർണ്ണിച്ചു പാടുന്ന
കാർകുയിലാണെനിക്കേറെയിഷ്ടം!

വേദനാപൂർണ്ണമാമെൻമൊഴി കേവലം
വേതാളവേദാന്തമായിരിക്കാം.
പങ്കിലഹൃത്തിൻപുകപ്പടർപ്പായിടാ–
മെങ്കിലു,മെൻമതമാണിതാര്യേ!

എന്മനം നോവുന്നിതെന്തിനോ, ഹാ, കഷ്ട–
മൊന്നോർത്താലന്യന്മാരാണു ഭേദം.
ഉററവരെപ്പോലൊരുള്ളലിവില്ലാത്തൊ -
രുഗ്രസർപ്പങ്ങരം മററില്ലുലകിൽ!
ഒന്നെങ്ങാൻ കേറിച്ചവിട്ടിടാ,തങ്ങോട്ടു
ചെന്നു കടിക്കാറില്ലന്യസർപ്പം.
എങ്ങാ,നഥവാ, കടിക്കുകിൽപ്പോലു,മ–
തൊന്നു കടിച്ചിട്ടിഴഞ്ഞുമാറും.
ഉററവരാകട്ടെ, മാറാതെ, കാലിന്മേൽ
ചുററിപ്പിണഞ്ഞു കടിച്ചു കീറും!-
ചത്തടിഞ്ഞാലു,മപ്പട്ടടച്ചാരവും
പത്തിവിടുർത്തിച്ചികഞ്ഞു കൊത്തും!
മിത്രങ്ങരം, മിത്രങ്ങരം, പാഷാണപാത്രങ്ങരം
മിത്ഥ്യാഭ്രമങ്ങരംക്കധീനനായ് ഞാൻ!!

ശപ്തശാസ്ത്രീയഗവേഷണമേ, നിൻെറ
സിദ്ധൗഷധങ്ങൾതൻസിദ്ധിയാൽ, നീ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നോരക്കഷണ്ടിയെ-
ത്തട്ടിയെടുത്തു കടന്നതിനാൽ
ഒററതിരിഞ്ഞോ,'രസ്സയ'സ്സിതാ, വീർപ്പു-
മുട്ടുന്നു, ക്കൈകാൽ വിറച്ചിടുന്നു!
തെല്ലൊരുപശാന്തിയൊന്നതിനുംകൂടി
വല്ലതും കണ്ടുപിടിയ്ക്കുമോ നീ?

ദേവനായ്ത്തെററിദ്ധരിച്ച പിശാചിനെ-
ജ്ജീവേശനായ് വേട്ട, ദേവതേ, നീ!
അപ്സരസ്സെത്തിപ്പിശാചുമായ്ച്ചേരുന്നൊ-
രത്ഭുതരംഗമാണിപ്രപഞ്ചം!
യക്ഷികളോടൊത്തു ദേവന്മാർ കൂടുന്ന
ശിക്ഷാനികേതമാണിപ്രപഞ്ചം!

ക്ഷുത്തടങ്ങാതെത്ര കാലമാ മാന്തോലിൽ
ക്ഷുദ്രമാം ചെന്നായടങ്ങിനില്ക്കും?
കണ്ടില്ലതിൻമുനകൂർത്ത നഖങ്ങൾ നീ
ചെണ്ടുകൾകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞതിനാൽ!
ഇന്നവയിങ്കൽനിന്നിററിററു വീഴുന്നു
ചെന്നിണത്തുള്ളികൾ നിൻെറ മുമ്പിൽ!
ഉൾക്കിതപ്പോടുഴന്നോടിയൊളിക്കുന്നി-
തക്കാഴ്ച കണ്ടു നീ,യപ്സരസ്സേ!

വീർപ്പിട്ടു നില്പു നീ—യെങ്കിലും,നിന്നോടു
മാപ്പുചോദിക്കില്ലൊരിക്കലും ഞാൻ:

അത്രയ്ക്കുപോലും മഹിമയ്ക്കിടമെൻെറ
ചിത്തത്തിലില്ല—ഞാനെന്തു ചെയ്യും?

മുല്ലമൊട്ടേ, നീ, മുറിപ്പെടാനെന്തിനീ
കള്ളിമുള്ളിന്മേലടന്നു വീണു?

അത്രയ്ക്കസഹ്യമാമത്തലാൽ നീ പെയ്യു—
മശ്രുവർഷത്തിലെൻകൈ കഴുകി,

അക്കയ്യിൽ മദ്യചഷകവുമേന്തി നി—
ന്നത്ഭുതനൃത്തം നടത്തുവോൻ ഞാൻ!

തീയാണു ഞാ,നെന്നെപ്പൊള്ളീ നിനക്കു, നീ
തീരാത്തൊരാധിക്കധീനയായി.

പോരേ നിനക്കെരിഞ്ഞെന്നിലുംച്ചേർന്നിനി—
ച്ചാരമാകേണമോ, പുഷ്പമാലേ?

വേണ്ട! നീ പോയ്ക്കോൾക, പോയ്ക്കോൾക, സം
താണ്ഡവമാടി ഞാൻ കെട്ടടങ്ങാം. (ഹാര—

അന്തുദകക്രിയയ്ക്കാ നിൻപവിത്രമാം
കണ്ണീരുമായി നീ വന്നുകൊള്ളൂ!!.........

പതിനൊന്ന്

ഏകാന്തതയു,മിരുട്ടും, ചിരിക്കുന്ന
ലോകമേ, നീയെനിക്കായൊരുക്കി.

ഉഗ്രപ്രതീകാരമാണു നീ ചെയ്യുതെ-
ന്നാംപ്രീതിയുണ്ടു നിനക്കു, പക്ഷേ,

കാണുമ്പോഴെന്നെ, നീ നല്ലമേകാന്തത
വീണയായിത്തീരുമെൻെറ മുമ്പിൽ.

മർത്ത്യസാന്നിധ്യമാണാത്മാവു പൊള്ളിപ്പ-
തല്ലവുമില്ലതിൽ ശീതളത്വം.

ഇല്ലതിനേകുവാനൊന്നും, വെറും കുറെ-
പ്പൊള്ളച്ച പച്ചച്ചിരികളെന്യേ

എന്തെങ്കിലും പിന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ, പാഷാണ-
മെന്തിനു പിന്നതിൻസാഹചര്യം?

നല്ലതിരുട്ടാണു, കൺമുന്നിൽ കാണിക്കു-
കില്ലതസൂയതൻരൂക്ഷതകൾ.

സ്വീകരിക്കുന്നു ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വമീ-
യേകാന്തതയും കൊടും തമസ്സും!

ഉദ്രസം തങ്കച്ചിറകടിച്ചെന്മുന്നി-
ലെത്തുന്നു, ഹാ, രണ്ടു ദേവതകൾ.

ഉജ്ജ്വലതേജോമയമായി മാറുന്നി-
തുത്ഭാവനത്തിൻവിശാലരംഗം.

സംക്രമിക്കുന്നു സനാതനമാമൊരു
സംഗീതധാരതൻ വീചികകൾ.

ചാരുവർണ്ണങ്ങളനുനിമേഷം മാറി-
മാറി, മയൂഖങ്ങളാടിയാടി,

അസ്വപ്നതുല്യപ്രശാന്തിയിൽ,ക്കാന്തിയി,
ലസ്മദാലോകനമേഖലയിൽ,

കൈകോർത്തു നിന്നവരാടുകയാണതാ
കൈവല്യദേകാന്തദേവനൃത്തം.

അംഗചലനത്തിലൈകരൂപ്യത്തോട-
സ്സംഗീതകല്ലോലമാലകളിൽ,

പൊങ്ങിയും, താണും,മടുത്തു,മകന്നു,മൊ-
ട്ടങ്ങിങ്ങൊളിഞ്ഞു,മുടൻ തെളിഞ്ഞും

ആടയുല,ഞ്ഞളകങ്ങളുതിർന്നുല-
ഞ്ഞാടി,ച്ചിലമ്പൊലി വീശി വീശി,

വിസ്മയദോജ്ജ്വലനൃത്ത,മതെന്തൊരു
വിസ്മൃതിയാ-ണയ്യോ, മാഞ്ഞിതെല്ലാം!

സ്വപ്നങ്ങൾ, സ്വപ്നങ്ങൾ, ചഞ്ചലസങ്കല്പ-
സ്വപ്നങ്ങൾ-എങ്ങെൻെറ ദേവതകൾ?

ഏകാന്തതയു,മിരുട്ടും- മനുഷ്യൻെറ
ലോകത്തിൽത്തന്നെയാണിപ്പൊഴും ഞാൻ!!

തണ്ടലർ പൂക്കുന്നോരിങ്ങുള്ള പൊയ്കയി-
ലുണ്ടുറയ്ക്കുന്ന നീർക്കോലികളും.

ചേറും കൃമികളും കേറാതെ, മഞ്ജിമ
ചേരുന്ന മാനസം മന്നിലില്ല!

പുള്ളിമാൻപേടയെപ്പുല്ലി നേത്രങ്ങ,ളാ
സ്വർല്ലോകഹർഷം നുകർന്നുനില്ക്കേ,
തള്ളിക്കയറുമിളിച്ചുകാട്ടിക്കൊണ്ടു
പള്ളവീർത്തുള്ളൊരപ്പോക്കുടനേ.
പൊട്ടും പൊടിയുമങ്ങിങ്ങായ്ക്കിടപ്പതു
തട്ടി മണത്തങ്ങെടുത്തു ചപ്പി,
ഒന്നുമറിയാത്ത ഭാവത്തി,ലങ്ങനെ
വന്ന വഴിക്കതു പിന്മടങ്ങും.
എന്നിട്ടു, തോഴനാം ചെന്നായിനോടതു
ചെന്നപവാദം പുലമ്പു,മേവം:

"അപ്പുള്ളിമാനത്ര നന്നല്ല-ചേററിലാ-
ണെപ്പൊഴും വാസം, ഒതുക്കമില്ല.
അക്കലമാൻ വെറുംനീചനാ,ണല്പമായ്
ദുഷ്ടദാർത്ഥങ്ങളവൻ ഭുജിക്കും!"
"ദുഷ്ടദാർത്ഥങ്ങളോ!" പോർക്കിനെ,ച്ചെന്നായൊ-
രത്ഭുതഭാവത്തിലുററുനോക്കും!
"സൽപദാർത്ഥം പിന്നെ!"-പോക്കു ചീററും,
ദുഷ്ടദാർത്ഥങ്ങൾ!-ഞാൻ കണ്ടതല്ലേ!" ("വെറും-
"നീചനാണെന്നാലവൻ, ശരി" ചെന്നായ
നീരസത്തോടുടൻ തീർപ്പുമേകും.
പോക്കു,മച്ചെന്നായുമൊത്തു,പെരുച്ചാഴി
പാർക്കുന്ന പൊത്തിൽ വലിഞ്ഞുകേറും.

നത്തു, മലമ്പുള്ള, കാട്ടുമാക്കാൻ, മര–
ങ്കൊത്തി, പേപ്പട്ടി,യെലി,യണലി,

എട്ടടിമൂർഖൻ. വളവളപ്പൻ, തൊട്ടാ–
രൊട്ടി, തേരട്ട,യോന്തെ,ട്ടുകാലി–

എന്നുവേണ്ടെല്ലാ വിഷങ്ങളു,മങ്ങിനെ–
യൊന്നിച്ചു ചേരന്നൊരു ചച്ചാ്രയോഗം

അപ്പൊത്തിൽവെച്ചു,ചെന്നായിൻ വിശിഷ്ടമാ–
മധ്യക്ഷതയിൽ നിയുക്തമാകും.

സ്വാഗതംചെയ്യും പെരുച്ചാഴി, പോർക്കേററു
യോഗത്തിൽ ലക്ഷ്യം വിശദമാക്കും.

ചെന്നായുപക്രമമായ് സസ്യഭോജന–
നന്മ കീർത്തിക്കും പ്രഭാഷണത്തിൽ.

പോക്കു മാനിൻമാംസഭോജനത്തെക്കുറി–
ച്ചൂക്കോടെതിത്തു വാഗ്വർഷമേകും.

പേപ്പട്ടി പിന്താങ്ങും, യോജിക്കും ചീങ്കണ്ണി–
യെപ്പേരുമായതു സമ്മതിക്കും.

ചെന്നായുപസംഹരിക്കും, കൃതജ്ഞത
ചൊന്നിടും വന്നാ വളവളപ്പൻ.

ആർപ്പിടുമാദ്യം മരങ്കൊത്തി, മൂന്നുരു–
വാർപ്പിടും ചേൎന്ന മററുള്ളതെല്ലാം.

ചൂണ്ടെലി“യിന്നല്പം ജോലിത്തിരക്കെനി–
ക്കുണ്ടെ,”ന്നു ചൊല്ലിപ്പിരിഞ്ഞുപോകും.

മററുള്ളവരൊരു ചീഞ്ഞുനാറുന്ന നാ–
യ്ക്കുട്ടിയെത്തിന്നും, നുണഞ്ഞിറക്കും.

ആനന്ദപൂർവ്വമനന്തരമെല്ലാരും
നനാവഴിയായ്പ്പിരിഞ്ഞുപോകും.

മാനിനെ മാനംകെടുത്തി താനെന്നഭി–
മാനഗർവ്വത്തിലപ്പോർക്കിരിക്കും!

ഇത്തരം ലോകത്തണച്ചതെന്തിന്നീശൻ
പുഷ്പങ്ങളേയും, കിളികളേയും?

അല്ലെങ്കിലെന്തി,നീ വൈരുധ്യമില്ലെങ്കി–
ലില്ലാ രസം ജീവിതത്തിനൊട്ടും.

കട്ടിക്കൂട്ടും കൂരിരുട്ടിൻെറ പിന്നിലേ
മൊട്ടിട്ടു മുഗ്ദ്ധമാം സുപ്രഭാതം.

ഇജ്ജഗത്തിങ്കൽ കരിക്കട്ടയില്ലെങ്കി–
ലുജ്ജ്വലിക്കില്ലല്ലോ വജ്രഖണ്ഡം!

സങ്കല്പസമ്പന്നനായാൽ മതി, പിന്നെ–
സ്സങ്കടമില്ലീജ്ജഗത്തിലൊന്നും

മുള്ളില്ലവിടെ മലരുകൾമാത്രമേ–
യുള്ളു–നിർബ്ബാധം നടന്നു ചുററാം.

കാണാൻ കൊതിക്കുന്നതൊക്കെയും കണ്ടിടാം,
വേണുന്നതൊക്കെയും സ്വീകരിക്കാം.

ജ്യോതിർമ്മയമാ,ണനുപമശാന്തിദ–
സ്വാതന്ത്ര്യസാന്ദ്രമാണപ്രദേശം!

ഇങ്ങിനി നിന്നു കരയേണ്ട, പാടിടാ–
മങ്ങോട്ടു പോകൂ ഹൃദയമേ, നീ!!......

പന്ത്രണ്ടു്

കാലം മറിഞ്ഞു–കലിയുടെ വാഴ്ചയാം
കായിന്നു മൂപ്പെത്തി, കണ്ണു വന്നു.

കാരണവേരിൻെറ കെല്പററു, കാര്യങ്ങ–
ളോരോന്നായങ്ങിങ്ങു വേർപിരിഞ്ഞു.

കാണുവാനില്ല കളങ്കമററൊന്നുമേ
കാണുന്നതൊന്നു, വേറൊന്നു സത്യം.

നാണയത്തിന്മേൽക്കറങ്ങുന്നു സർവ്വവും
നാശോന്മുഖമായു് സദാ കുതിപ്പു.

ഓരോ മണിക്കൂറുകൊണ്ടാണുയരുന്ന–
തോരോ നവനവനായകന്മാർ.

എന്തിനാണെന്നോ?–നയിക്കുവാൻ!–എങ്ങോട്ടു്?–
ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ! കൊലക്കളത്തിൽ!

പിന്തിരിപ്പൻനയമാണൊതുക്കം, ശാന്തി,
സംതൃപ്തി, ഭക്തി, യഹിംസയെല്ലാം.

മുൻകുതിപ്പൻനയം നോക്കൂ, കൊലക്കള–
ക്കുങ്കുമം ചാർത്തലതെത്ര കാമ്യം!

റോട്ടിൽ നടക്കാനിടമി'ല്ലിസ'ങ്ങൾതൻ
കൂട്ടിയടികൊണ്ടു–ചുററിയില്ലേ?

വീമ്പടിതാനെല്ലാം "കൊമ്പുകൾ മൂന്നുണ്ടു
ഞാൻ പിടിച്ചോരീ മുയലി"നെന്നായു്.

പ്രാണൻ പൊരിഞ്ഞൊരു ഹോട്ടലിൽക്കേറിയാൽ
കാണാമൊ'രിസ്റ്റൊ'ന്നവിടെയപ്പോഴും.
കണ്ടാൽ മതി, പിടി വിട്ടുകിട്ടാൻ പിന്നെ–
യുണ്ടു വൈഷമ്യ,മൂണൂർധ്വമാകും.
ക്ഷൗരക്കടയിൽക്കടക്കു,കവിടെയും
സൈ്വരമി,ല്ലുണ്ടാമൊ'രിസ്റ്റ'വിടെ
ചാർക്കോൾമുഖത്തൊക്കെസ്സോപ്പിൻപത ചാർത്തി
നീർക്കോലിയെപ്പോൽ കഴുത്തു നീട്ടി,
ഒട്ടുമുക്കാലുമ'പ്രാണോപകാരി'യു–
'മിസ്റ്റാ'യിരിക്കുവാനാണെളുപ്പം.
ഒന്നും പറയില്ല തർക്കം ഞാ,നാവേശം
വന്നാലോ, കൈവശം കത്തിയല്ലേ?

പേടിച്ചിവരുടെ ദർശനമാത്രയി–
ലോടിയിട്ടുണ്ടു ഞാൻ നൂറുവട്ടം.
രക്ഷയിൽപ്പോയാലും രക്ഷയി,ല്ലെഞ്ഞാനു–
മക്ഷിയിൽപ്പെട്ടാൽ തടുത്തുനിർത്തും

"നിങ്ങൾതൻ മൂക്കിൻെറ താഴത്തെ മീശയ്ക്കു
ഭംഗിയി,ല്ലീ മീശ നല്ലതല്ല.
സ്റ്റാലിൻെറ മീശതാൻ മീശ–യാ മീശപോ–
ലീ ലോകത്തിന്നൊരു മീശയില്ല."

സമ്മത ഭാവത്തി,ലേററം വിനീതനായ്,
സൗമ്യമായ്, ഞാനെൻതല കുലുക്കി.

അസ്സുഖാവിൻമൂക്ക വീർത്തു, മിഴികളി-
ലഗ്നി പറന്നു, മുഖം ചുവന്നു.

"എന്തേ ഹേ, നിങ്ങൾക്കു തർക്കമുണ്ടോ?" കാര്യം
കുന്തമായല്ലോ!—ഞാനമ്പരന്നു.

"എന്തെ ഹേ, നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്കിന്നീ-
പ്പിന്തിരിപ്പൻ മീശ കൊള്ളുകില്ല.

മീശയെ നിങ്ങൾ പുരോഗമിപ്പിക്കണം,
ക്ലേശം പലതും സഹിച്ചിടേണം.

ആ 'ലെനി'നാദ്യമായു് വെച്ച മേൽമീശയെ
സ്റ്റാലിൻ പുരോഗമിപ്പിച്ചു, നോക്കു!

മററുള്ളതൊക്കെയും ചൂഷണമീശകൾ
വെട്ടിവീഴ്ത്തീടണം നാമവയെ.

അപ്പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി മീശയ്ക്കു-
രത്ഭുതമാകും വളർച്ചയേകും.

ഇന്നിപ്പോൾ റഷ്യയെ നോക്കിപ്പഠിക്കണം
മന്നിതിൽ നാമൊക്കെ മീശവെയ്ക്കാൻ!

എന്തഴകാണു, യോജിപ്പാണു, രോമങ്ങൾ-
ക്കെന്തു കരുത്താ,ണെന്നോർത്തുനോക്കൂ!

ഇല്ലാ വലിപ്പച്ചെറുപ്പ,മാ രോമങ്ങ-
ളെല്ലാമൊരുപോലാ,ണില്ല ഭേദം!

വിപ്ലവ"—"മാട്ടെ നമുക്കു പിന്നെക്കാണാ-
മല്പം തിടുക്കമു"—ണ്ടോടിയാലോ?

"എന്താതിടുക്കം?—സിഗററുണ്ടോ?"—"തരാം!"
സന്തോഷപൂർവ്വം ഞാനേകി—പക്ഷേ,

"പിൻതിരിപ്പൻനയമാണിക്കൃതാവു"—ഞാ—
നെന്തു ചെയ്യും?—തെളിച്ചോതി കാര്യം:—

എന്മൂത്ത കുഞ്ഞു വിരയിളക്കംകൊണ്ടു
കണ്ണുംമിഴിച്ചു കിടപ്പു വീട്ടിൽ;

ഡാക്കരെക്കാണുവാൻ പോവുകയാണു ഞാ—
നാട്ടെ, നമുക്കിനിപ്പിന്നെക്കാണാം!"

"എന്തു!—വെരയിളകുന്നുവോ?—റഷ്യയിൻ
ചിന്തിക്കു,കില്ല വെരയിളക്കം!

അങ്ങുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ"—"തൻെറ തല!—തന്നെ—
യങ്ങോട്ടു കെട്ടിയെടുക്കരുതോ?

ഇല്ലില്ല, തന്നെപ്പോലാരുമാ റഷ്യയി—
ലില്ലാ തലയ്ക്കു പിരിയിളക്കം!

വണ്ടി വിടെടോ!......" വിഷണ്ണനായിസ്സഖാ—
വണ്ടി കളഞ്ഞുള്ളൊരണ്ണിയേപ്പോൽ.

പോയി ഞാൻ...ഒന്നു വലിക്കണം......തീപ്പെട്ടി
പോയീ, സഖാവിൻെറ കയ്യിലായി.

ഇന്നും, ഞാനാത്തൊഴിലാളിനേതാവിൻെറ
കണ്ണിൽ വെറുമൊരു ബൂർഷ്വമാത്രം!

ശത്രുവായീ സഖാ,വസ്സഖാവിന്നുള്ള
മിത്രങ്ങളൊട്ടുക്കു ശത്രുക്കളായ്!

എത്ര ശത്രുക്കൾതൻമദ്ധ്യത്തിലാണെന്നെ
നിർദ്ദയം വിട്ടതെൻമീശ, നോക്കൂ!.........

പതിമൂന്നു്

സാഹിത്യകാരന്മാർ, സാഹിത്യകാരന്മാർ
സാഹസികന്മാർ, ഭയങ്കരന്മാർ.

ഇല്ലവർക്കയ്യോ മനസ്സാക്ഷിയെന്നൊന്നൊ-
രെള്ളോളമെങ്കിലു,മെന്തു ചെയ്യും?

എന്നാലവരിൽ, വിശേഷിച്ചും, കള്ളന്മാ-
രിന്നക്കവികളാണോർത്തു കൊള്ളൂ.

പ്രായേണ ലോകം ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു
പ്രായോഗികത്വമില്ലെന്നവരിൽ.

എന്തബദ്ധം,—ഹാ, മഹാകവിപ്പട്ടത്തി-
ന്നന്തികത്തൊന്നു ചെന്നുററുനോക്കൂ.

പിന്നെ, യാത്രാക്ഷാപുളിസ്സുയാൽ, പിൻവാങ്ങി
നിന്നിടും ജംമ്പുകന്മാരെ നോക്കൂ.

പോകുക പിന്നാ യുവകവിപുംഗവ-
കാകസംഘത്തിന്നരികിൽ നിങ്ങൾ.

അച്ചടിക്കെട്ടിൽ മധുര,മടുക്കുകിൽ
കച്ചു തുപ്പീടുമാ മാനസങ്ങൾ.

അക്കവിപ്പട്ടമുയൻറുപോകുന്തോറു-
മത്രുസ്സുതിന്മേലിരുട്ടു മുററും.

ഗാനത്തിൻമാധുര്യം, മാർദ്ദവം, ചിന്തിച്ചു
വീണയിൽക്കൊണ്ടുപോയു് കയ്യുരച്ചാൽ,

കട്ടകൾ, കമ്പിക,ളെന്തെല്ലാമുണ്ടതിൽ-
ത്തട്ടും, വിരലിൽ മുറിവു പററും!

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നടർന്നൂഴിയിൽ വീണതാം
സ്വപ്നപിണ്ഡങ്ങളല്ലാ കവികൾ.

മുൽക്ഷിപ്തശുക്ലരക്താഭിയോഗോത്ഭിന്ന-
മുൽപഞ്ജരന്മാരാണിങ്ങവരും!

'മിസ്റ്റിസിസ'മാം ത്രിശങ്കുവിൻസ്വർഗ്ഗത്തി-
ലുററുനോക്കും നവകൗശികന്മാർ.

ആയിരം കാവ്യസമുദ്രങ്ങളൊന്നായി-
ട്ടാചമിക്കുന്നോരഗസ്ത്യകല്പർ.

വ്യാസവാല്മീകികൾതൻചട്ടയിട്ടവർ
ഹാസസാഹിത്യകുംഭോദരന്മാർ

തിക്കും തിരക്കുമാ,ണില്ലിടം കാലൊന്നു
വെയ്ക്കുവാൻ സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ.

പത്മാസനത്തിൽച്ചിലർ, ചിലർ കൂർമ്മത്തിൽ,
മററു ചിലരതാ മണ്ഡൂകത്തിൽ!

ധ്യാനം, കവിതയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാൻ
ധ്യാനം!–തപസ്സതെന്തുഗ്രമെന്നോ!!

അങ്ങോട്ടു നോക്കൂ!–കിടക്കും പിടഞ്ഞെല്ലു-
മങ്ങിങ്ങു നോക്കും, വിയർത്തു മുങ്ങും;

മെല്ലെത്തടവും കുടവയർ, നിശ്വാസം
തള്ളിപ്പുറപ്പെടും, മൂക്കു വീർക്കും;

വീണ്ടും കിടക്കു,മുരുളു,മെഴുന്നേല്ക്കും
വീണ്ടു,മെന്തുൽക്കടപ്രാണദണ്ഡം!

മൂന്നു 'കാ' കിട്ടി,യതോരോ വരിയില്ല-
മൂന്നി, രണ്ടാമക്ഷരവിടവിൽ,

നാലാമതുമൊരു 'കാ'യ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാണ-
നാളം ദഹിക്കുകയാണു, പാവം!

ശബ്ദകോശങ്ങറം ചികഞ്ഞു നൂറെ,ന്നിട്ടും
ശപ്തമാക്കാമാത്രം കിട്ടുന്നില്ല.

ഈ വീർപ്പുമുട്ടിപ്പടയ്ക്കുന്നതെന്തിനാ-
ണീ വിശ്വമൊട്ടുക്കു വീർപ്പുമുട്ടാൻ!

സ്വാമീ, നമസ്തേ, നമസ്തേ, നമോസ്തുതേ;
ഹാ മർത്ത്യനീ വിധി വെയ്ക്കരുതേ!!

അപ്പരമാത്മാവിൻകക്ഷത്തിൽ ജീവാത്മാ-
വപ്പപ്പോളിക്കിളികൂട്ടിടുമ്പോറം

ഉണ്ടാം പുളകത്തിൻരശ്മികറം ജീവിത-
ത്തണ്ടലരിൽച്ചെന്നു തട്ടുന്നേരം,

ചുണ്ടു വിടർത്തുന്ന സൗരഭത്തിൻ തല-
മണ്ടയാണോർക്കുവിൻ മിസ്റ്റിസിസം!

മിസ്റ്റിക്പുളവന്മാർ, നോക്കൂ, റിയലിസ-
ക്കൊററികറം, ഗീതകപ്പൊത്തലുകറം;

ഏകാങ്കനാടകപ്പച്ചക്കുതിരകറം,
ശോകാത്മകഗാനഞാഞ്ഞൂളുകറം,

പ്രേമഗീതങ്ങളാം മാക്രികറം, വീർത്തുള്ളൊ-
രാ മഹാകാവ്യക്കരിമ്പോക്കുകറം,

ഖണ്ഡനത്തോളകരം, മണ്ഡനപ്പാററകരം,
ഖണ്ഡകാവ്യക്കരിന്തേരട്ടകരം,

നില്ലാത്ത മട്ടാ വിലാപകാവ്യം വൃഥാ
നിഗ്ഗളിച്ചീടുന്ന ചീകീടകരം,

കാട്ടം പടലും പുറത്തു വലിച്ചേററി-
പ്പാടുന്ന നാടകഗർദ്ദഭങ്ങരം,

ഊഴി മാന്തുന്ന ഗവേഷണച്ചാഴിക-
ളളിയിട്ടും ശാസ്ത്രജംബുകങ്ങരം,

ജീവിതപ്പട്ടട ചിക്കിച്ചികയുന്ന
ജീവചരിത്രക്കൊട്ടുംകഴക്കരം,

നോവലെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽച്ചിറകടി-
ച്ചാവിർഭവിക്കുന്നൊരാവല്പകരം;

ആയിരം മട്ടുള്ളനുകരണങ്ങളാ-
മായുസ്സിയലാത്തൊരീയലുകരം,

പററിപ്പിടിച്ച വാൽ പൊക്കും, ചെറുകഥാ-
പ്പച്ചിലയോന്തുകളെന്നു വേണ്ടാ,

ക്ഷുദ്രജന്തുക്കരം തൻകാഴ്ചബംഗ്ലാവിതി-
ലെത്തിനോക്കുമ്പോളറപ്പു തോന്നും!

ചാവാൻ കിടന്നു പിടയ്ക്കുമൊരുത്തൻെറ
നാവിനൊരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും

ഏകാത്ത നിഷ്ഠുരൻ, ദാനധമ്മത്തിനു-
ള്ളാകർഷകത്വം വിഷയമാക്കി,

ശ്ലോകം പരത്തിപ്പട്ടുത്തുവെച്ചു,മവൻ
ലോകമഹാകവിയായി മാറും.

അത്തലമണ്ടയിലാണഹോ സാഹിത്യ-
ചക്രം കറങ്ങുന്നതെന്നു തോന്നും!

ക്ഷേത്രപ്രവേശനം പാടില്ലയെന്നവ-
നാത്തു പുലമ്പും-കൊടുത്തശേഷം

കീർത്തിയ്ക്കും, കീർത്തിതൻകാലിൽപ്പിടിച്ചവൻ
പ്രാത്ഥിയ്ക്കും, നക്കിടും നായിനെപ്പോൽ!

വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽക്കമിഴ്ന്നുകിടന്നവ-
നക്ഷരലക്ഷം പെറുക്കിവെയ്ക്കും.

മററുള്ള പേനകളെല്ലാമൊടിയുവാൻ
മുട്ടുകുത്തിദ്ദൈവത്തോടിരക്കും.

ജീവചരിത്രമെഴുതിക്കു,മല്ലാതെ
ചാവാനവനൊരു ധൈര്യമില്ല.

പിന്നെയതിനാരുമില്ലാതെ പോയേയ്ക്കാ-
മെന്നല്ലഥവാ തുനിയുകിലും

വല്ലതും ദോഷം പറകിലോ?-പാടില്ല,
നല്ലതുമാത്രമേ ചൊന്നിടാവൂ.

നിന്ദ്യചണ്ഡാളനെപ്പോലുമൊരു മഹാ-
വന്ദ്യയതിയായ് വരച്ചു കാട്ടാൻ,

ലജ്ജയില്ലാത്ത നപുംസകങ്ങരംക്കമു-
ണ്ടിജ്ജഗത്തിങ്കലിടം വസിക്കാൻ.

കാപ്പിക്കു കാശു കൊടുത്താൽ മതി,യവർ
കാപ്പിരിയെക്കാമദേവനാക്കും.

അത്തരമൊന്നുരണ്ടാളെപ്പിടികൂടി-
യൊപ്പിച്ചിടുമവൻ സ്വാത്മമോഹം!

കാലമൊരുത്തു കൊടുത്താൽത്തെറിക്കുമ-
പ്പോളകരം, നില്ക്കും പരിപ്പുമാത്രം!

കെല്പില്ല, മൂപ്പി,ല്ലുറപ്പില്ലതിനെങ്കി-
ലല്പനാരംക്കള്ളിലതുച്ചകുത്തും.

കൊള്ളില്ലതു പിന്നെ-ലോകമെടുത്തതു
പള്ളയിലേക്കു വലിച്ചെറിയും!

പതിനാല്

ചൊല്ലാമെഴുത്തൊന്നു, ജീവിതമൊന്നിവ-
ക്കില്ലാ പൊരുത്തം-അതുണ്ടെങ്കിലേ

സൽകാവ്യമാകൂ, നിജോൽപ്പാദകനൊരു
സൽകവിയാകൂ, സന്ദേഹമില്ല!

പിന്നെക്കവിപ്പട്ടം കെട്ടി ഞെളിഞ്ഞിടാം,
കുന്നുകൂട്ടാം പണം, കീർത്തി നേടാം.

ആയിടട്ടെന്നാൽത്താൻ സർവ്വലോകാരാധ്യ-
നാണെന്നു ഭാവിച്ചാലെന്തു ചെയ്യും?

താനെഴുതുന്നതേ ജീവിക്കുവെന്നഭി-
മാനിപ്പാനർഹതയുള്ളവനായ്

ഒററക്കവിയോ, മഹാകവിയോ, വന്നാൽ
മുട്ടുകുത്താം, ദാസനായിടാം ഞാൻ!

ഒന്നില്ല!— പിന്നെ,പ്പരസ്പരം പുച്ഛിച്ച
മന്ദഹസിപ്പതിലർത്ഥമുണ്ടോ?

അപ്പൊ,ഴൽകൃഷ്ടമാം കാവ്യം വിരളമാ-
ണൽപാദനങ്ങരം യഥേഷ്ടമുണ്ടാം.

പിന്നെ,പ്പരസ്പരാപേക്ഷികമായൊന്നു
നന്നെന്നും, മററൊന്നു മോശമെന്നും,

നാമൊക്കെയോതും, പതിവാ,ണഭിരുചി-
യാണതിനുള്ളേകമാനദണ്ഡം!

ഇല്ല തണ്ടാരിൻഗുണം പനിനീർപ്പൂവി-
നില്ലതിൻമേന്മയത്തണ്ടലരിൽ.

തണ്ടാർ കിളരുന്നു ചേററിൽ,പ്പനീർപ്പൂവിൻ-
തണ്ടിൽ നിറച്ചുണ്ടു കണ്ടകങ്ങരം.

അക്കാരണത്താൽ വെറുത്തിട്ടു കാര്യമെ-
ന്തുരംക്കളിരേകുമാപ്പൂവുകളെ?

രണ്ടിനുമൊപ്പം വികാസം കൊടുക്കുന്നു.
വിണ്ടലത്തിൻെറ നറുംവെളിച്ചം.

ചേറില്ല, മുള്ളില്ല, പൂവിൻദലങ്ങളിൽ
പോരേ, പരാതിക്കു കാര്യമുണ്ടോ?

ത്തുമരന്ദം നുകർന്നാനന്ദമത്തരായ്
ത്തുമയിൽച്ചുററിപ്പറന്നാൽപ്പോരേ?

ഭൃംഗങ്ങളേ, കഷ്ടമെന്തിനവയ്ക്കേഴും
പങ്കവും മുള്ളുമോക്കുന്നു നിങ്ങൾ?

നിങ്ങളെബ്ബാധിപ്പതില്ലവ, പൂക്കൾക്കു
ഭംഗിയു,ണ്ടാബ്ഭംഗിയാസ്വദിക്കൂ!

കസ്തൂരിയെന്താ, വെരുകിൻപുഴവെന്തു
വസ്തുക്കളാണതെന്നോർത്തുനോക്കൂ.

ഏകുവിനച്ചെകുത്താനവനർഹിക്കും
ഭാഗ,മതിനെന്തു വൈമനസ്യം?

കുഷ്ഠരോഗം പിടിച്ചുള്ള കലാകാരൻ
സൃഷ്ടിച്ചിടും ചിത്രദർശനത്തിൽ,

ആ രോഗമാക്രമിക്കി,ല്ലവനോടൊത്തു
ചേരേ,ണ്ടകലത്തു നിന്നുകൊള്ളൂ.

അന്ധൻെറ സുന്ദരസംഗീതം കേൾക്കുകി-
ലന്ധരായ്ത്തീരില്ല. കേട്ടിടുന്നോർ.

ആരാൽ ശ്രവിക്കും ബധിരവിലാപത്തി-
ലാരും ബധിരരായ്ത്തീരുകില്ല.

പിന്നെന്തിനുൽപാദകസ്വഭാവത്തെയോ-
ർത്തിന്നീ നിരർത്ഥവാഗ്വാദഘോഷം?

വസ്തുവുമായുള്ള താദാത്മ്യം, തത്ഭാവ-
നിസ്തുലചിത്രണ,മെന്നിവയിൽ

ഉത്തേജകത്വമുൾക്കൊൾവതാണെങ്കില–
ത്തുൽകൃഷ്ടമാം കലാസൃഷ്ടിയായി.

ഉൽപാദകൻെറ ശാരീരികചേഷ്ടകൾ–
ക്കുത്തരവാദിത്വമില്ലതിങ്കൽ.

ഉത്തേജകത്വമുൾക്കൊള്ളുന്നവയ്ക്കൊക്കെ–
യുത്ഭവസ്ഥാനമാത്മാവുമാത്രം!

ഉൽപാദ്യസത്തയിലുൽപാദകസത്ത–
യുൾപ്പൂക്കവിഭാജ്യമായിടുമ്പോൾ

തജ്ജന്യശക്തിയാൽ താനേ ജനിപ്പതാ–
ണൽക്കൃഷ്ടമാം കലോൽപാദനങ്ങൾ.

കൊത്തിവെയ്ക്കാം മരപ്പാവകൾ, ജീവനെ–
ക്കൊത്തിവെയ്ക്കാ'നുളി'യ്ക്കൊക്കുകില്ല.

ജീവനു മാത്രമേ ജീവൻ കൊളുത്തുവാ–
നാവൂ–കലാമർമ്മമിങ്ങിരിപ്പൂ!

സത്താണു സൃഷ്ടിയെന്നാലതിന്നുത്ഭവ–
സത്തയും സാത്വികമായിരിക്കും!

സ്വർണ്ണവിളക്കിലും മണ്ണുവിളക്കിലും
മിന്നുന്ന ദീപം വെളിച്ചമേകും.

മണ്ണായ കാരണം ദീപമിരുട്ടാണു
ചിന്നുന്നതെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടാ!

ദീപത്തിനല്ല കളങ്കം–ജഗത്തിനി–
ല്ലാപത്തശേഷം വിളക്കുമൂലം,

നന്നാണധികം വിളക്കുമാ ദീപവു-
മൊന്നുപോലുജ്ജ്വലമായിരുന്നാൽ!
താനേ വിളങ്ങുന്ന ദീപങ്ങൾ കാണുവാൻ
താരാപഥത്തിലേ സാധ്യമാകൂ!
ഇങ്ങുള്ള ദീപങ്ങൾപോലും പുകകൊണ്ടു
മങ്ങിയിരിക്കുമടുത്തു ചെന്നാൽ!

താരങ്ങൾക്കില്ല പുകയെന്നതു പക്ഷേ
ദൂരതകൊണ്ടുള്ള തോന്നലാവാം.
എത്ര മഹാത്മാക്കളാകട്ടെ, കാണുന്ന-
തെപ്പൊഴും ദൂരത്തു നിന്നു വേണം!
കാണാതിരിക്കുന്നതാണേററമുത്തമം
കാഴ്ചയിൽ കൗതുകം മാഞ്ഞുപോകും.
കണ്ടാ,ലടുക്കായ്കു,ടുത്താൽ, പലപ്പൊഴു-
മുണ്ടാം നിരാശ-മതിപ്പിടിയും!

കേട്ട സംഗീതം മധുരമാ,ണെന്നാലാ-
ക്കേൾക്കപ്പെടാത്തതതിമധുരം;
നിസ്തുലമാധുര്യനിർഭരമാണെന്നാൽ
നിശ്ശബ്ദതയെന്നതോർമ്മ വേണം.
ദൂരത്തു നില്ക്കുക, കേട്ടാസ്വദിക്കുക,
ചാരത്തു ചെല്ലൊല്ലേ, കാണരുതേ!

ഞാനെൻെറ മൂന്നാലു കൂട്ടുകാരൊന്നിച്ചു
മാനസോല്ലാസത്തിനായൊരിക്കൽ,

അക്ഷീണകൗതുകമുററംച്ചേർന്നുകൊണ്ടൊരു
പക്ഷിനായാട്ടിനായ്പ്പോയി കാട്ടിൽ.

തോക്കിനിരയായി വീണ കിളികളെ
നോക്കി ഞാനങ്ങനെ നിന്നീടുമ്പോഠം,

"ഹേ, കവേ, താനെന്നും വർണ്ണിച്ചിടാറുള്ള
കോകിലത്തിന്നും പിണഞ്ഞു നാശം.

നോക്കൂ"–ചിരിച്ചുച്ചരിച്ചുകൊണ്ടേവ,മെൻ-
നേർക്കൊരു പക്ഷിയെ നീട്ടി തോഴൻ.

ഞാനതുൽകണ്ഠയോടെൻകയ്യിൽ വാങ്ങി, ഹാ!
താനേയെൻകണ്ണു നിറഞ്ഞുപോയി.

ആദികവിതൻഹൃദയത്തിലത്രമേ-
ലാടലിയററിയോരദ്ദർശനം

ആയിരം പ്രാവശ്യമാവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടാ
മീ വിശ്വമോരോ കവികഠ മുന്നിൽ!

ഇന്നു വെടി കൊണ്ട പക്ഷിയെച്ചിന്തിച്ചു
കണ്ണീരൊഴുക്കും മഹാകവികഠം

മൂക്കററം മാംസം ഭുജിച്ചു പല്ലിന്നിട-
യ്ക്കുീർക്കിലാൽത്തോണ്ടിക്കൊണ്ടായിരിക്കും,

ശിക്കാരിതൻനേക്കു ചീറിയഹിംസയെ-
പ്പൊക്കിപ്പിടപ്പതാക്കാവ്യപിണ്ഡം!

പെട്ടെന്നിച്ചിന്തയെന്നുള്ളിലുദിച്ചു, ഞാ-
നൊട്ടമ്പരന്നൊന്നു നോക്കി വീണ്ടും.

ചെററു പിളർത്തിയ കൊക്കിലും, മെയ്യിലും
പററിയിട്ടുണ്ടു കൊഴുത്ത രക്തം.

പ്രാണദണ്ഡത്താൽപ്പിടയുന്നു—പെട്ടെന്നു
ഞാനതിൻകണ്ഠം ഞെരിച്ചു കൊന്നു.

“നല്ല കവിയാണു, കൊന്നു കുയിലിനെ”—
യെല്ലാരുമെന്നെപ്പരിഹസിച്ചു.

അപ്രാണവേദന പെട്ടെന്നു തീർക്കാനാ—
ണപ്രകാരത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തതപ്പോഴം.

പാട്ടും പിശാചു ഞാൻ വർണ്ണിച്ചു വർണ്ണിച്ചു
പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്ന കോകിലത്തെ

അമ്മട്ടു ഹിംസിച്ചു നിർദ്ദയം, ലോകമേ,
നിന്മുന്നിൽ ഞാൻ കവിതന്നെയിന്നും!

ഞാനാക്കുയിലിനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി; ഹാ,
കാണാനതിനൊരു ഭംഗിയില്ല,

ഉണ്ടൊരു ദുർഗ്ഗന്ധം, പൂടയും തൂവലും
കണ്ടാലറയ്ക്കും, വെറുപ്പു തോന്നി.

അക്കളകാകളി വാർന്നൊഴുകീടുന്ന—
തിക്കരിംപൂടയ്ക്കകത്തുനിന്നോ?

ദുർഗ്ഗന്ധപൂർണ്ണമേ, നിന്നിൽനിന്നോ ഹന്ത
നിർഗ്ഗളിപ്പു ഗാനത്തിൻസുഗന്ധം!

കോൾമയിർക്കൊള്ളിച്ചു ദൂരേ നിന്നെ നീ
നീ മുന്നിലെത്തി മനംമടുത്തു.

ഇപ്പോഴും പൂങ്കുയിൽ പാടുന്നകേരംകളമ്പോ-
ഴിപ്പുതിഗന്ധമൊന്നോർത്തുപോം ഞാൻ.
കഷ്ട,മസൂയ, ദുര, ചതി,യൊന്നുമേ
തൊട്ടുതേയ്ക്കാത്തൊരാപ്പക്ഷിപോലും
അമ്മട്ടിലാകി,ലതൊക്കെ മുററിച്ചേർന്നോ-
രമ്മർത്ത്യനെക്കുറിച്ചെന്തു ചൊല്ലാൻ?
ദൂരം മതിപ്പിന്റെ നാരായവേരാണു;
ദൂരത്തു നില്ക്കുവിൻ, കൈകൾ കൂപ്പിൻ!
അന്നതിൽപ്പിന്നെ ഞാൻപക്ഷിനായാട്ടിനാ-
യിന്നോളം പോയിട്ടി,ല്ലെന്തുകൊണ്ടോ!
മണ്ണാണു മർത്ത്യ,നവൻ മഹാനാകിലും
മണ്ണു മണ്ണിന്റെ മണം വമിക്കും.
ചന്ദനച്ചാറെടുത്തെത്ര ചാത്തുന്ന കൊ-
ണ്ടെന്തു, മണ്ണെപ്പൊഴും മണ്ണുതന്നെ!
സത്യം പറഞ്ഞാൽ പിടിയ്ക്കി,ല്ലവനുണ്ടു
ചിത്തഭ്രമമെന്നപലപിയ്ക്കും.
വ്യാജമാണിഷ്ടം മനുഷ്യനെ,ന്നിട്ടു,നിർ-
വ്യാജമാണെന്നു വൃഥാ നടിക്കും.
ഷണ്ഡന്റെ ഭോഗവിരക്തിപോൽ, സദ്ഗുണ-
മുണ്ടവനി,ല്ലയെന്നാരു ചൊല്ലി?

"വഞ്ചി മറിഞ്ഞാലെന്തുണ്ടിത്രപേടിക്കാൻ?-"
ബെഞ്ചിലിരുന്നു ഞെളിഞ്ഞു ചൊൽവോൻ,
കായലിൽ, വേണ്ട കുളത്തി,ലെങ്ങാനൊന്നു
കാൽ തെററി വീഴാനിടവരട്ടേ,
പ്രാണപരാക്രമം കാണേണ്ടതൊന്നപ്പോ-
ഴാ,ണവൻ ശൂരനതുവരെയ്ക്കും!

എത്ര സഹസ്രം മനുഷ്യരെക്കണ്ടു ഞാ–
നിത്തര,മല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ!!

നാടകശാലയാണീ ലോകമെന്നോരാറ്
പാടിയിട്ടുള്ളതെന്തർത്ഥഗർഭം!

എല്ലാം വിദൂഷകരാണു ചിന്തിക്കുകി–
ലില്ലിതിലൊററ നേതാവുപോലും!

അന്ത്യംവരേയ്ക്കും പ്രഹസനം, പെട്ടെന്നൊ–
രന്തരം–ശോകാത്മകാന്ത്യരംഗം!

പാടും, ചിരിക്കും, കരയും, കരങ്ങൾകോ–
ർത്താടും, പരസ്പരം മല്ലടിക്കും.

കാണിക്കും ഗൗരവം മീശമുറുക്കിക്കൊ–
ണ്ടാ നിമേഷംതന്നെ പല്ലിളിക്കും.

കിട്ടുന്നതൊക്കെക്കടിക്കും, മണപ്പിക്കും
പെട്ടെന്നു ദൂരെ വലിച്ചെറിയും,

ഒച്ചയുണ്ടാക്കും, കുലുക്കു,മെന്തിന്നേവ–
മൊട്ടേറെയോരോരോ ഗോഷ്ടി കാട്ടും.

മർത്ത്യൻ കുരങ്ങിൽനിന്നെത്തിയോ, ശാസ്ത്രമേ,
മർത്ത്യനിൽനിന്നും കുരങ്ങു പോയോ!

വാലു വന്നപ്പോൾ നരൻ പരിഷ്കാരിയായ്
വാ(ൽ)നരനായിച്ചമഞ്ഞതല്ലേ?

അപ്പരിണാമം,പുരോഗമനത്തെയാ–
ണെപ്പൊഴും ലക്ഷീകരിപ്പതെങ്കിൽ

മർക്കടത്തിന്നാണു. തർക്കമി,ല്ലഴിയിൽ
മർത്ത്യനെക്കാളും പുരോഗമനം!

വാക്കുകൾകൊണ്ടുള്ള ചാപലമെങ്കിലും
നീക്കാനതിനു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ!

ചാപലം കാണുമ്പോൾ സംശയം തോന്നുന്നു
കോപിച്ചിടേണ്ട, വിസ്മൃതമാകാം!!.........

പതിനഞ്ചു്

സത്യസ്ഥിതിയല്പം ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ
മർത്ത്യൻ മൃഗത്തിലും കഷ്ടമല്ലേ?

വീട്ടിൽ വളർത്തും മൃഗങ്ങളോ പോകട്ടെ,
കാട്ടുമൃഗത്തിൻകഥയെടുക്കാം.

എന്താണവയ്ക്കുള്ള ദോഷം?—അവ മററു
ജന്തുജാലങ്ങളെ വേട്ടയാടും.

എന്തിനു?—ജീവിക്കാൻ, കാളും വയററിലെ—
ച്ചെന്തീ കെടുത്തുവാനായിമാത്രം!

ആവശ്യമാണതു, ജീവിക്കണമെങ്കി—
ലാവശ്യമാണതു, തർക്കമില്ല!

തിന്നുവാൻ കൊന്നിടും, കൊന്നാകിൽത്തിന്നിടും,
വന്യജന്തുക്കളതൊന്നിനെന്ന്യേ

കൊല്ലുമാറില്ല സാധാരണയായതി-
നില്ലാ പഠിപ്പുമസ്സംസ്കാരവും.

എന്നാലിതല്ലാതൊ,രൊററ ദോഷം വേറെ-
യിന്നേതു ജന്തുവിന്നുണ്ടുലകിൽ?

പോകുന്നതില്ലവ തെങ്ങുകേറിക്കുവാൻ
പോകുന്നതില്ല കൊയ്യിക്കുവാനും.

പാട്ടംപലിശകരം കിട്ടുവാനി,ല്ലില്ല
തോട്ടങ്ങരം, മില്ലുടമസ്ഥരല്ല.

ജീവിക്കുവാനാത്മചോദനാധീനമാ-
മാ വേട്ടയാടലവയ്ക്കു വേണം!

മർത്ത്യനോ?—മർത്ത്യനവേട്ടയാടീട്ടു വേ-
ണ്ടുത്തമഭോജ്യങ്ങളാഹരിക്കാൻ.

സസ്യസമൃദ്ധപ്രകൃതിയാത്താദരം
സൽക്കരിക്കുന്നുണ്ടവനെയെന്നും!

എന്നീട്ടും പോ,രവനന്യജന്തുക്കളെ-
ക്കൊന്നേ കഴിയൂ സുഖം സ്വദിക്കാൻ!

ജീവികളെത്തിന്നവസാനം, വേണെങ്കി-
ലാവാമവന്നു ഫലങ്ങളല്പം.

ആകട്ടതുകൊണ്ടു തൃപ്തിവന്നോ?—പോര,
ലോകം കൊലക്കളമാക്കിടേണം.

അന്യജന്തുക്കരം മടുത്തു മനുഷ്യന്നു
തിന്നണം മർത്ത്യനെത്തന്നെയപ്പോരം.

എട്ടുപത്തിന്നു രസമി,ല്ലടിഞ്ഞൊരു
പൊട്ടലിലായിരം വീണിടേണം.

ചോലകരംപോലിരച്ചോളമടിച്ചാർത്തു
ചോരപ്രളയങ്ങരംതന്നെ വേണം!

മുക്തശീർഷങ്ങരം, കബന്ധങ്ങ,ളങ്ങനെ
നൃത്തമാടേണമവന്നു മുമ്പിൽ!—

എന്തിനു?—ശക്തി കാണിക്കാൻ, വിനോദിക്കാൻ,
മന്ദഹസിക്കാ നഹങ്കരിക്കാൻ!

കാട്ടുമൃഗങ്ങളേ, നിങ്ങരംക്കു കാറില്ല,
കോട്ടില്ല, ഷർട്ടില്ല, സഞ്ചിയില്ല.

നിങ്ങരം തീയേററററിൽ പോകുന്നി,ല്ലെന്നല്ല
നിങ്ങരംക്കുദ്യാനവിരുന്നുമില്ല.

നിങ്ങരം'താൻക്സ്', 'ക്ഷ്ക്യൂസ്', 'പ്ലീസ്', നോമെൻ
ഭംഗിവാക്കൊന്നും പറയാറില്ല.   (ഷ' നിത്യാദി

കണ്ടിടാറില്ലാ ചുരുട്ടോ സിഗററേറാ
ചുണ്ടിൽ, മുഖം വടിക്കില്ല നിങ്ങരം.

നിങ്ങരംക്കു ക്ലബ്ബില്ല,നുമോദനമില്ല,
മംഗളപത്രങ്ങരം കിട്ടാറില്ല.

ഭാഗ്യക്കുറികരം നടത്തില്ലഹോ നിങ്ങരം
യോഗ്യരല്ല പണം തട്ടുകില്ല.

റാവുസാഹേബ്ബല്ല, ഖാൻബഹദൂറല്ല,
സേവാനിരതരുമല്ല നിങ്ങരം.

നിങ്ങൾതൻപേരു പത്രത്തിൽ വരാറില്ല,
നിങ്ങൾതൻചിത്രമെടുക്കാറില്ല.

നിങ്ങൾ രക്ഷാധികാരം ചുമക്കാറില്ല,
നിങ്ങളാധ്യക്ഷ്യം വഹിക്കാറില്ല.

പച്ചച്ചിരികൾ ചിരിക്കില്ല, മാറുമ്പോൾ
പുച്ഛിക്കയില്ല നികൃഷ്ടർ നിങ്ങൾ.

"ഇൻക്വിലാബ് സിന്ദാബാദെ'ന്നും വിളിക്കുകി-
ല്ലിംഗ്ലീഷബദ്ധമായ്ക്കാച്ചുകില്ല.

ഇല്ലാ സമാജങ്ങ,ളില്ലാ പ്രമേയങ്ങ-
ളില്ലാ കവുൺസിലസംബളികൾ.

ഇല്ലാ നഗരസഭകൾ പഞ്ചായത്തു-
മി,ല്ലില്ല നിങ്ങൾക്കു കോടതികൾ.

നിങ്ങൾക്കു പത്രമി,ല്ലില്ല പത്രാധിപർ,
നിങ്ങളിലില്ലാ മഹാകവികൾ.

വക്കാണക്കോമരവക്കീലന്മാരില്ല
കൊക്കിനെപ്പോൽ മേവും ജഡ്ജിയില്ല.

രണ്ടു ചെവിയാൽക്കുഴൽവഴി രോഗങ്ങൾ
കണ്ടറിഞ്ഞീടുന്ന ഡോക്ടരില്ല.

നിസ്സാരന്മാർ നിങ്ങൾ, മോശക്കാർ, നിന്ദ്യന്മാർ,
നിർദ്ദയന്മാർ, വെറുംപ്രാകൃതന്മാർ!

എങ്കിലും, ഹാ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തിന്നില്ല,
വങ്കത്തം കാട്ടി നടക്കുകില്ല.

ഏഷണികൂട്ടാൻ വശമില്ല നിങ്ങൾക്കു,
ദോഷൈക ദൃക്കുകളല്ല നിങ്ങൾ.

സത്യവിരോധം കരുതി,ല്ലറക്കത്തിൽ-
ക്കത്തിവെപ്പും പതിവൊട്ടുമില്ല.

കള്ള,കുറുപ്പു, കഞ്ചാവുഷാപ്പാവശ്യ-
മില്ല നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ.

നിങ്ങൾതൻലോകത്തു തേവിശ്ശിത്തെരു-
വെങ്ങുമി,ല്ലില്ലൊരു വൈകൃതവും.

പ്രേമലേഖങ്ങളെഴുതില്ല, വാങ്ങുകി-
'ല്ലോമനേ'യെന്നു വിളിക്കുകില്ല.

ഹാ, ഗുഹ്യരോഗം പിടിക്കില്ല നിങ്ങൾക്കു,
ഭോഗഭ്രമവുമധികമില്ല.

കാതിൽഗ്ഗുളോപ്പിട്ടിടതുഭാഗം തല-
കോതി, മുഖത്തു ചുണ്ണാമ്പു പൂശി,

മുട്ടോളം കൈകളിലൊന്നിൽ വളയെടു-
ത്തിട്ടൊരു സഞ്ചി ചുമ്മാതെ തൂക്കി,

പൂവണിസ്സാരിയി,ലുർവ്വശിമാരെന്ന
ഭാവത്തിൽക്കണ്ണെറിഞ്ഞും, കുഴഞ്ഞും,

നിങ്ങൾതൻപെണ്ണുങ്ങൾ സ്ലിപ്പറിൽ കേറിനി-
ന്നെങ്ങും നടന്നിടാറില്ല, പക്ഷേ

നിന്ദ്യഗർഭച്ഛിദ്രനിന്ദ്യപരിപാടി
നിങ്ങൾക്കശേഷമറിഞ്ഞുകൂടാ!

മിസ്സേയോ, മാർഗററ്റ്, ഡാംഗറിവരാരും
വിഭ്രമം നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടില്ല.

ഗർഭനിയന്ത്രണത്തിന്നു നിങ്ങൾക്കാക്കും
റബ്ബറിൻസൂത്രമറിഞ്ഞുകൂടാ.

ദുർവ്വാരമല്ല നിങ്ങൾക്കു രോഗങ്ങൾക്കു
സംഘോണാമൈഡുമാപ്പെൻസുലഫീനും!

ഇല്ലാ ഡിയെമ്മായ് നടക്കുവാൻ നിങ്ങളി-
ലില്ല സ്വവർഗ്ഗഭോഗപ്രിയന്മാർ.

നാലുകാശിന്നായി നിങ്ങളൊരിക്കലും
നാണവും മാനവും വില്ക്കുകില്ല.

നിങ്ങൾക്കു ഫാറത്തിലിട്ടിട്ടുമൊപ്പിന്മേൽ
തങ്ങിനില്ക്കുന്ന ദാമ്പത്യമില്ല.

ഉദ്യോഗത്തണ്ടില്ല, കൈക്കൂലിഭ്രാന്തില്ല,
മദ്യസൽകാരങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കില്ല.

കാരാഗൃഹമില്ല, നിങ്ങൾക്കു കീർത്തിതൻ-
സ്മാരകമില്ല, സമാജമില്ല.

എണ്ണച്ചായത്തിൽപ്പടമെഴുതിച്ചാരും
ചെന്നനാച്ഛാദനം ചെയ്യാറില്ല!—

നിങ്ങൾക്കു മർത്ത്യനോടൊപ്പമെത്താൻ പിന്നെ-
യെങ്ങനെയൊക്കും?—നികൃഷ്ടർ നിങ്ങൾ!

ഇല്ലാ പരിഷ്കാര,മില്ലൊട്ടും വിപ്ലവ-
മില്ലാ കലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം!

ഇല്ലാ ബിരുദം, വിശേഷബുദ്ധ്യംശമ-
തി,ല്ലില്ല തെല്ലും പുരോഗമനം!

മുൻചൊന്ന നേട്ടങ്ങളിന്നുമുതല്ക്കിനി
സഞ്ചയിക്കാൻ നിങ്ങളുദ്യമിക്കിൻ!

ശങ്കവേ,ണ്ടായത്തമാക്കാം ശ്രമിച്ചവ-
യെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കും മനുഷ്യരാകാം!

അമ്പലം, പള്ളി, പുരോഹിതർ, നേർച്ചകൾ
കുമ്പസാരങ്ങ,ളാക്കർബ്ബാനകൾ,
ഏകാദശി, ഷഷ്ഠി, പൂജ, പാല്ക്കാവടി,
ഹാ, കൂട്ടുപായസം, പുഷ്പാഞ്ജലി–
എന്നിവയൊക്കെയുണ്ടെങ്കിലേ സർവ്വേശൻ
തന്നിടൂ നിങ്ങൾക്കു നേട്ടമെല്ലാം!

ഇത്രയും പോ,രിനി നിങ്ങളിലാരാനും
മർത്ത്യനായ്പ്പെട്ടെന്നു മാറുന്നെങ്കിൽ
കർമ്മം ചിലതു,ണ്ടതുകൂടിയാകിലേ
സമ്മതനാകൂ, യശസ്വിയാകൂ.
വീട്ടിൽ വരുത്തിക്കുടിച്ചിടാം ചാരായം,
റോട്ടിൽ ഖദറിട്ടുതന്നെ പോണം.
അല്പം പ്രമാണിത്തം വേണമെങ്കിൽ ഗാന്ധി–
ത്തൊപ്പികൂടുണ്ടെങ്കിലേറെ നന്നായ്!
വീട്ടിൽ വരുന്ന പിച്ചക്കാരെയൊക്കെയു–
മാട്ടിയോടിക്കാം വിരോധമില്ല.
എന്നാൽപ്പണക്കാർക്കിടയ്ക്കിടയ്ക്കേകണം
നന്നായ് വിരുന്നുക,ളാ വിരുന്നിൽ
പത്രറിപ്പോർട്ടറെയാദ്യം ക്ഷണിക്കണം,
....
ആരുമറിയരുതല്ലിൽ ഗൃഹവേല–
ക്കാരിയെ–ത്തെല്ലും വിരോധമില്ല.
വീറോടെതിർക്കണം നാലുപേർ കൂടുകിൽ
വീതശങ്കം സദാചാരഭംഗം.

ഏതിസക്കാരനാകേണമെന്നുള്ളതു
ഭൂതോദയംകൊണ്ടു തോന്നിക്കൊള്ളും.

കമ്യൂണിസത്തിനാണിപ്പോഠം വിലക്കേററം,
ചുമ്മാ പറഞ്ഞു നടന്നാൽ മതി.

നാലഞ്ചു വാക്കുകഠം കാണുവോരോടൊക്കെ
നാലു ദിവസം പറയാമെങ്കിൽ,

അത്ഭുത,മഞ്ചാം ദിവസം പുലച്ച്ഛ്യു
നിദ്രവിട്ടേററാൽ സഖാവുതന്നെ!

റഷ്യ, ബൂർഷ്വാ, രക്തസേന, തൊഴിലാളി,
കർഷകൻ, ചൂഷണം, ജീവരക്തം,

ദേശാഭിമാനി, പീപ്പിഠംസേജ്, ലെനിൻ, സ്റ്റാലി-
നീ ശബ്ദവേരുകളാകമാനം

നാരും മൊരിയും കളയാതെടുത്തൊരു
നാഴിയാവേശത്തിലിട്ടിളക്കി,

ശ്രുണ്ഠിയിൽ നന്നായ്ത്തിളപ്പിച്ചെടുത്തിട്ടു
ചുണ്ടുവിറയിലരിച്ചശേഷം,

കാറൽമാർക്സ്മേമ്പൊടി ചേർത്തങ്ങരത്തുടം
കാലത്തും വൈകീട്ടും നാലുനേരം,

കൃത്യമായ്സ്സേവിച്ചാൽ പിന്തിരിപ്പൻചൊറി
സത്യമാ,ണയ്യോ, പറപറക്കും.

മുൻകുതിപ്പൻതൊലി വന്നുചേരും—വേണ്ട
ശങ്ക, പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളൂ.

അല്പമൊരു പത്ഥ്യമുണ്ടതു വിട്ടുപോയ്
എപ്പൊഴുമങ്ങിങ്ങലഞ്ഞിടേണം.

ചക്കാത്തിൽ ചായകുടിക്കാം ധാരാളമാ-
യൊക്കുമെങ്കിൽ സിഗററുമാകാം.

വീടി മുറയ്ക്കു വലിക്കാം, മുറുക്കുവാൻ
പാടില്ലിടയ്ക്കു ചുമ വരണം.

പട്ടിണിയെന്നു പുറമെ നടിക്കണം,
ഷർട്ടിലും മുണ്ടിലും ചേറു വേണം.

പുച്ഛഭാവത്തിലെതിർക്കണം ഗാന്ധിതൻ-
തത്ത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളാത്തഗർവ്വം.

ചേതസ്സിൽ, ചുമ്മാതെയല്ല, താനിന്നൊരു
നേതാവാണെന്നുള്ളതോന്നൽ വന്നാൽ

'യുജി'ക്കാലത്തെക്കഥകളാൽ മർത്ത്യരെ-
ത്തേജോവധം ചെയ്യണം യഥേച്ഛം.

ഇല്ലെങ്കിലുമല്പം വികൃ തോന്നിപ്പിച്ചാൽ
നല്ലതാ,ണാവേശമൂറിക്കൊള്ളും.

എപ്പോഴും റഷ്യാത്മകമാമൊരാരക്ത-
വിപ്ലവപുസ്തകം കയ്യിൽ വേണം.

ആക്രമിക്കേണമെഴുത്തച്ഛനെ,ക്കാമ
പ്പേക്കൂത്തെന്നോതണം ശാകുന്തളം.

അന്നമ്മതൻകണ്ണു വെട്ടിക്കൽ, പിന്നല-
ഹന്നാൻറിരുട്ടിലേ വേലിചാട്ടം,

കാമുകസമ്പന്നയായ് വാണൊട്ടുവിലാ-
ക്കോമാളിപ്പെണ്ണിൻെറ രക്തസ്രാവം,

മററുമീമട്ടിൽ യഥാതഥരീതിയിൽ
തട്ടിമൂളിക്കാം പുരോഗമനം.

മററുള്ളതൊക്കെത്തേഞ്ഞുപോയ്, സാഹിത്യ-
മൊട്ടുമുക്കാലും വളിച്ചുപോയി.

മുന്നിലിലവെച്ചു ചൂടുള്ളതിന്നായി
മുഞ്ഞിയുംവിർപ്പിച്ചിരിപ്പു ലോകം!

ചട്ടി കരിയും, ചുടുവിൻ, ചുടുവി,നാ-
ച്ചട്ടുകമേന്തു, മറിച്ചിടുവിൻ!

ഇണ്ടു വിളമ്പിത്തരുവിൻ, സഖാക്കളെ
നിങ്ങളേ ഞങ്ങൾക്കു താങ്ങലുള്ളു,

ആവി പറക്കുന്നു, വേഗമാട്ടെ, ചൂട-
താററുതല്ലൊ തരിക വേഗം

നാവു പൊള്ളുന്നു, ഹാ, സാരമില്ലെല്ലാമൊ-
രാവേശമാണയ്യോ, നല്ല വീണ്ടും!!.........

കാട്ടുമൃഗങ്ങളേ, കാലം കളയാതെ
നാട്ടിലേക്കെത്തു പടയിളക്കൂ!

എത്രയോ കാലമായ് സാധുക്കൾ നിങ്ങളെ
മർത്ത്യൻ കുതിരകയറിടുന്നു.

ഒക്കുകില്ലിന്നിയിച്ചൂഷണമെന്നണ-
ഞ്ഞൊത്തുചേർന്നോതുവിൻ, പച്ചിളിക്കിൻ!

ദംഷ്ട്രകൾ കാട്ടിബ്ഭയപ്പെടുത്തീടുവി-
നട്ടഹസിക്കുവിൻ ഘോരമായി!

വജ്രനഖങ്ങളാൽ മാന്തിപ്പൊളിക്കുവിൻ,
മർത്ത്യൻെറ മാംസളസ്കന്ധപിണ്ഡം!

ഈ വിശ്വരംഗമിതൊന്നുപോൽ, ഹാ, സർവ്വ-
ജീവജാലങ്ങൾക്കുമുള്ളതല്ലേ?

അശ്വങ്ങളേ, നിങ്ങൾ വണ്ടി വലിച്ചിടേ-
ണ്ടൊത്താചരിപ്പിൻ പണിമുടക്കം.

നിങ്ങളിന്നോളം ചുമന്ന മനുഷ്യനെ
നിങ്ങളെ മേലിൽച്ചുമക്കട്ടവൻ.

കാലികളേ, നിങ്ങൾ പൊററ പൈതങ്ങൾക്ക
മേലിൽക്കുടിക്കേണ്ട പാലഖിലം

ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന മർത്ത്യ,നുണരുവിൻ,
ചൂടോടെ ഹാലിളകിക്കുതിപ്പിൻ!

കാളകളേ, നിങ്ങൾതൻെറ മേലാളികൾ
തോളിൽ നുകം പൂട്ടുവാൻ വരുമ്പോൾ

മുക്കുറയിട്ടു തലകുലുക്കിക്കുതി-
ച്ചക്ഷണം കുത്തി മറിച്ചിടുവിൻ!

സാരമേയങ്ങളേ, വീടു കാത്തുംകൊണ്ടു
ചാരത്തിൽ നിങ്ങൾ കിടന്നിടുമ്പോൾ,

ഒന്നോർത്തുനോക്കിൻ, യജമാനന്മാരവർ
വെണ്മലർമെത്തയിൽ നിദ്രചെയ്വൂ.

മാർജ്ജാരവൃന്ദമേ, കണ്ണു തുറക്കുവിൻ,
മാത്രനേരം നാം കളഞ്ഞുകൂടാ.

നിങ്ങരം സേവിക്കുന്ന വീട്ടുകാർ ഭോജ്യങ്ങരം
ഭംഗ്യാ ഭുജിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം

എല്ലുമാ മുള്ളും മുളകുഞെട്ടും മാത്ര-
മല്ലേ തരുന്നുള്ളു നിങ്ങരംക്കെന്നും!

ക്ഷുത്തടങ്ങാതിരുട്ടത്തെലിയെത്തേടി-
യെത്ര വിഷമിച്ചിടുന്നു നിങ്ങരം?

സമ്മതിക്കാൻ മേലിച്ചൂഷണം—ഹാ, നിങ്ങ-
ളുൺമയിലെത്തിയണിനിരക്കിൻ!

ഓടിൻ മദംപൊട്ടിയാനകളേ, നിങ്ങരം
ചാടി വരുവിൻ, കടുവകളേ!

ഒത്തുചേർന്നീടുവിൻ, ചീററപ്പുലികളേ
ഗർജ്ജിച്ചണവിൻ, കരടികളേ!

ഒത്തൊരുമിച്ചു ചീററിപ്പുളഞ്ഞുഗ്രമാം
പത്തി വിടർത്തുവിൻ, പാമ്പുകളേ!

ജംബുകവൃന്ദമേ, പോരുവിൻ പോരുവിൻ
പൊൻപുലർകാലമടുത്തുപോയി!

വിപ്ലവം, വിപ്ലവം, സർവ്വത്ര വിപ്ലവം,
വിശ്രമിച്ചീടാനിതല്ല നേരം.

വിപ്ലവം, വിപ്ലവം, മർത്ത്യൻെറ നേക്കുള്ള
വിപ്ലവം, നീണാരം ജയിച്ചിടട്ടെ!!.........

പതിനാറ്

നിത്തുന്നു ഞാനിപ്രചണ്ഡപ്രലപനം
ക്ഷുബ്ധരായ്ത്തീരേണ്ട നിങ്ങളാരും!
പാരമാത്ഥ്യത്തിൻവെളിച്ചത്തിലേയ്ക്കെൻറ
പാട്ടും പിശാചിനെ ഞാൻ നയിച്ചു.
നിങ്ങൾക്കു നെററി ചുളിയാം, ചുളിഞ്ഞിട-
ട്ടിങ്ങുള്ളിലൊട്ടും കലുക്കമില്ല.

പെട്ടെന്നുയരാം വികാര,മതിലല്ല
തട്ടിച്ചുനോക്കേണ്ടതെൻമൊഴികൾ.
അ വികാരം ശമിക്കുമ്പോൾ പ്രശാന്തത
താവിക്കളർത്തിടുമന്തരംഗം.
ആ നല്ല നേരത്തു നിങ്ങളെ നോക്കുവിൻ
മാനസക്കണ്ണു തുറന്നു നിങ്ങൾ.
എന്നിട്ടു സത്യത്തെ മുൻനിർത്തി,യേവം ഞാൻ
ചൊന്നതിൽ നിങ്ങൾ വിധിയെഴുതിൻ!

കാറും മഴയുമക്കാററടിയുംകൊണ്ടു
കാണിപോലും ഞാൻ ഭയപ്പെടില്ല.
വേപിതമാകാം ശിഖരങ്ങളെങ്കിലും
വേരുറപ്പു,ണ്ടുടൻ വീഴുകില്ല;
ആപതിപ്പിക്കുവാനാവിർഭവിപ്പതൊ-
ട്ടാകെ,യാവോളമെതിത്തു നില്ക്കും.

13620

ഈ വർഷകാളിമ തീരും—വെളിച്ചങ്ങൾ
പൂവിടും—ഞാനതിൽ വിശ്വസിപ്പൂ!

അല്ലാ, വിധിവശാൽ വേരു പൊട്ടുന്നെങ്കി–
ലില്ല മേ കുണ്ഠിതം തെല്ലുപോലും!

ഇന്നടിഞ്ഞാകിലടിയട്ടെ, ലോകത്തി–
ലിന്നോളവും, ഹാ, സുഖിച്ചവൻ ഞാൻ!

അല്പകാലംകൊണ്ടനല്പമായ് നേടി ഞാ–
നത്ഭുതപൂർവ്വം സുഖമരന്ദം!

എങ്കിലുമക്കാഴ്ച കണ്ടു സഹിയാതെൻ–
സങ്കല്പം തേങ്ങിക്കരഞ്ഞിരുന്നു!

ഒന്നോടഖിലം വെറുക്കാൻ ശ്രമിക്കയാ–
ണിന്നു സങ്കല്പവും ജീവിതവും!

എന്നാലരുതരുതെന്നു വിലക്കുന്നി–
തെന്നെയൊരുജ്ജ്വലദിവ്യരശ്മി!

എല്ലാം വിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചിടുന്നു ഞാ–
നില്ല ഗത്യന്തരം!—മാപ്പു നൽകൂ!!............

★

പാടുന്ന പിശാച്

ചങ്ങമ്പുഴ

സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ കടുത്തവർണ്ണങ്ങൾ കലർത്തി ഏറെക്കുറെ ആത്മകഥാരൂപത്തിൽ രചിയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു നിന്ദാകാവ്യമാണിതു്—മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ "നിഹിലിസ്റ്റിക്" കവിത. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ മറ്റെല്ലാ കൃതികളിൽനിന്നും ഇതു വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു. സൗന്ദര്യ സങ്കൽപ്പങ്ങളേക്കാൾ കവിയുടെ നാനാമുഖമായ മാനസികവ്യാപാരങ്ങളാണ് ഇതിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നതു്. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളുടെ നിലവാരം ഇടിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. കാപട്യം കൊടികുത്തി വാഴുന്നു. മുഖം മൂടികളാണ് ചുററും. വഞ്ചന, ചതി! എന്തൊരു വൈരുദ്ധ്യം! ചങ്ങമ്പുഴതന്നെ മറെറാരിടത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, "ഞങ്ങൾക്കാക്കവിതയൊ'രവളല്ലൊ' 'രത്തു' മാത്രം—അതു ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾ തൻ നേക്കു വീശും" എന്നു്. ആ അതെടുത്തു് ആഞ്ഞൊരു വീശുവീശിയിരിയ്ക്കുകയാണ് ചങ്ങമ്പുഴ. ആ വീശലിൽ ഏതൊക്കെ മുഖം മൂടികൾ തെറിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഈ കൃതി വായിച്ചു തന്നെ അറിയണം. ഒരിയ്ക്കലല്ല, ആവർത്തിച്ചുവായിച്ചു ഹൃദിസ്ഥമാക്കേണ്ടൊരു വിശിഷ്ട കൃതിയാണിതു്. സാമൂഹ്യപരിഷ്ക്കർത്താക്കളെന്നു ഭാവിച്ചു് ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു് സ്വാർത്ഥം നേടുന്നനേതൃമ്മന്യന്മാർക്കു് കൊടുത്തിട്ടുള്ള കനത്ത പ്രഹരമാണ് "പാടുന്ന പിശാചു്."

വില. 6 ക.

നാഷനൽ ബുക്ക്സ്ററാൾ

പാടുന്ന പിശാച്

ചങ്ങമ്പുഴ

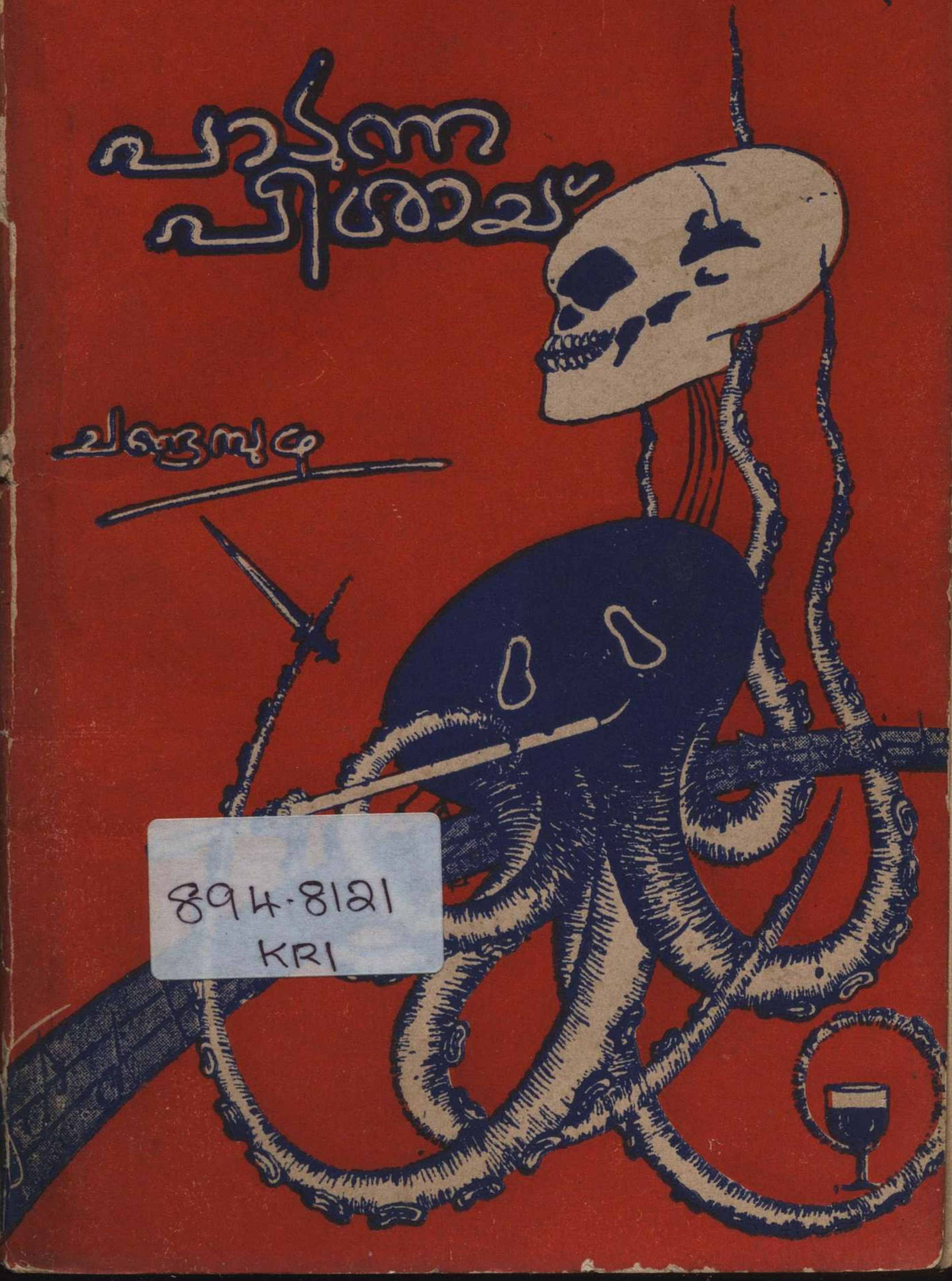

894.8121
KRI

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org